Kent Dergi

Kültür, Sanat ve Yaşam

Nisan 2026

ALP KEMAL
EFENDİ

Asırlık Tecrübe Sofranızda

trendyol

www.alpkemalefendi.com

İmtiyaz Sahibi
Özlem Aslan - Ufuk Akçay

Genel Yayın Yönetmeni
Özlem Aslan

Yazı İşleri Sorumlusu
Ufuk Akçay

Yazı Editörü
Akif Suna

İçerik Koordinatörü
Av. Sultan Ballı

Yayın Asistanı
Tuğba Batır

Yayın Ekibi
Akif Suna
Emre Mangaltepe
Özlem Aslan
Ufuk Akçay
Av. Sultan Ballı
Tuğba Batır
Merve Küpeli
Dr. Av. Ali Önal
Nigar Olgun
Amirhosein Ebrahimbabaee
Emriye Üçler

Yayın Grafik Denetmeni
Özlem Aslan

Kapak Fotoğrafı
Ufuk Akçay

Derginin Kedisi
Mayk

Sorumlu Müdür
Özlem Aslan

Yayın Türü
Aylık Süreli Yayın

Dergiyi Buralardan Ücretsiz Alabilirsiniz

Eskişehir
Oldies Cafe
Craft & Co. Workshop Space
Toprak Kitap Kafe
Donkişot Sahaf ve Kitap
Kirli Önlük
Koleksiyoncu Korku Evi
7 Sanat

Bilecik
Sanat Sokağı, Kadın Kooperatifi

Reklam ve İş Birliği
0541 910 26 22
0532 595 43 68
info@kentmedya.tr

Yönetim Yeri
Büyükdere Mahallesi, Ediphan Sokak,
No: 25/12 Odunpazarı, Eskişehir

Basım Yeri
MATBAALOJİ BASIM VE AMBALAJ SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

Litros yolu 2. matbaacılar sitesi 2NC1
Zeytinburnu / İstanbul
0212 523 37 37

Editörün Notu

Özlem Aslan
Genel Yayın Yönetmeni

Bazen mutluluğu büyük anlarda arıyoruz... Oysa hayat, en çok küçük dokunuşlarda değişiyor.

Bir sabah uyanıp her şeyin aynı olduğunu sandığın bir anda, aslında içten içe büyüyen bir iyilikle karşılaşıyorsun. Birinin emeği, bir başkasının umudu oluyor. Bir çocuğun gülüşü, bir ailenin yeniden nefes alabilmesi demek oluyor. Ve fark ediyorsun: mutluluk, tek başına yaşanan bir duygu değil… Paylaşıldıkça çoğalan, dokundukça yayılan bir hikâye.

Bu ay sayfalarımızda, hayatın farklı köşelerinde filizlenen bu hikâyelerin izini sürdük. Kimi zaman yıllar süren bir emeğin içinde, kimi zaman çocuklukta atılan küçük bir adımda, kimi zaman da "her şey bitti" denilen bir anda yeniden kurulan hayallerde bulduk mutluluğu.

Birlikte büyüyen insanların birbirine kattığı değerde, kuşakların omuz omuza verdiği bir yolculukta… Umudu elden bırakmayanların kurduğu görünmez bağlarda… Bir çocuğun hakkını savunurken aslında bir ülkenin geleceğini koruduğumuzu hatırlatan satırlarda… Düzenin dışına çıkabilme cesaretinde, kendi yolunu çizebilme özgürlüğünde…

Bazen bir bisikletin pedallarında rüzgârla birlikte hafifledik, bazen bir kitabın sayfaları arasında kendimize yer bulduk. Bir kentin sokaklarında açılan yeni kapılarla gençlerin nefes aldığını, bir araya gelen insanların farklılıklarını unutup aynı duyguda buluşabildiğini gördük. Geçmişten bugüne taşınan bir lezzetin, sadece damakta değil kalpte de iz bıraktığını hissettik.

Doğanın içinde atılan bir adımda, kalabalığın içinde kurulan bir bağda, bir kadrajın içinden dünyaya yeniden bakarken… Günlük hayatın gürültüsünden uzaklaşıp kendimize yaklaştığımız o anlarda anladık: Mutluluk aslında hep orada, bizimleydi.
Belki de mesele, onu aramak değil… Onu fark edebilmekti.

Ve şimdi, bu sayfaları çevirirken siz de kendi hikâyenizin içindeki o küçük ama güçlü anları hatırlayacaksınız. Çünkü mutluluk, bir yerde saklı değil… Tam burada, bizim kurduğumuz bu hayatın içinde, birbirimize değdiğimiz her anda yaşıyor.

Bozkırda Doğan Bir Hitit Güneşi: ETİ

Eskişehir'in Bereketli Topraklarından Doğan Mutluluk

Eskişehir'in bereketli topraklarından gökyüzüne yükselen, bugün sadece unlu mamuller ve çikolata sektöründeki öncü bir şirketin değil, bir milletin damak tadı ve ortak hafızası haline gelen dev bir çınarın gölgesindeyiz.

Bu, yalnızca unun şekerle buluşma hikayesi değil; Cumhuriyet öncesinde Yunanistan'da yaşayan un sanayicisi bir ailenin emekle yoğurduğu, azimle kabarttığı ve her bir lokmasına sevgi kattığı bir başarı manifestosudur.

Firuzhan Kanatlı'nın cümlelerinde hayat bulan bu destan; Gümülcine'nin rüzgarından Yunan adası Milos'un dalgalarına, oradan Eskişehir'in Porsuk kıyılarına uzanan, kökleri derin, dalları dünyayı saran bir "aidiyet" öyküsünü gözler önüne seriyor. ETİ, bir fabrikadan çok daha fazlası; O, bir şehrin ruhu, bir babanın vasiyeti ve "insanlığın mutluluğundan daha yüce bir amaç yoktur" diyen köklü bir felsefenin ete kemiğe bürünmüş halidir. Şimdi arkasına Hitit Güneşi'nin sıcaklığını, yanına Eskişehir'in dürüst sanayisini alan bu vizyonun samimi ve ilham dolu dünyasına kapı aralıyoruz.

ETİ'nin temelleri atılmadan önce Kanatlı ailesinin ticari serüveni nasıl başladı? Bu köklü mirasın ilk duraklarını anlatır mısınız?

ETİ'nin temelleri atılmadan önceki bu tarihi serüven, bir ailenin göç hikayesinden öte, Firuz Kanatlı'nın stratejik bir kararlılık ve küresel bir markaya dönüşecek sanayi vizyonunun ilk adımlarıdır.

Markanın hikayesi, Cumhuriyet öncesinde Yunanistan'ın Gümülcine şehrinde, unculuk yapan ve kendine ait un değirmenleri bulunan varlıklı bir aile olarak başlar.

1924 yılında yaşanan mübadele sürecinde, varlıklı Türklerin bölgede kalmasını istemeyen dönemin hükümeti tarafından dedemiz Ahmet Kanatlı, diğer kanaat önderleriyle birlikte Yunanistan'ın güneyindeki Milos Adası'na gönderilir. Yaklaşık bir buçuk yıl süren bu zorunlu ikametin ardından Ahmet Kanatlı, Kızılhaç'ın diplomatik girişimleri neticesinde, "Prepondis" isimli bir vapurla adadan alınarak Türkiye'ye, Tuzla Tahaffuzhanesi'ndeki karantina bölgesine getirilir.

Türkiye'ye ayak bastığında ailesine gönderdiği "Ben artık Yunanistan'a dönmem, siz orada neyiniz varsa satın, Türkiye'ye gelin, ben buradayım" telgrafı, ailenin tüm mal varlığını tasfiye edip ana vatana kesin dönüş yapmasını sağlayan tarihi bir dönüm noktası olur.

Ailenin Gümülcine'deki varlıklarını satıp bu sermayeyi Türkiye'ye getirmesine o dönemdeki Gümülcine Konsolosu Firuz Bey büyük bir özveriyle yardımcı olur; aile bu desteğe bir vefa borcu olarak 1932 yılında doğan oğullarına (ETİ'nin kurucusu Firuz Kanatlı) Konsolos Firuz Bey'in adını verir.

Türkiye'ye geldikten sonra asıl hedefleri olan un fabrikasını kurmak için sermaye biriktir-

mek amacıyla önce Adapazarı'nda bir bakkal dükkanı açan Ahmet Kanatlı ve ağabeyi Mehmet Kanatlı, daha sonra buğdayın en kalitelisini araştırmak üzere Anadolu içlerine doğru bir yolculuğa çıkarlar. Eskişehir'e ulaştıklarında buğdayın unculuk için mükemmel kalitede olduğunu görürler. O dönemde Kanatlılar, bugün de Kanatlı AVM'nin bulunduğu bölgede un fabrikasını açarak ETİ'ye giden yolda sanayicilik hayatlarına yeniden başlarlar.

Eskişehir tercihi nasıl yapıldı? Şehrin ve yerel kültürün ETİ'nin kimliğindeki yeri nedir?

Ahmet Kanatlı ve ağabeyi Mehmet Kanatlı, Anadolu'nun içlerine doğru yaptıkları yolculuk sırasında Eskişehir'e ulaştıklarında, bölgedeki buğdayın un üretimi için ne kadar yüksek bir kaliteye sahip olduğunu fark ederek burada kalmaya karar vermişlerdir.

O dönemde Porsuk Çayı'nın sık sık taşması ve su baskınlarına yol açması nedeniyle şehir yerleşimi, bugün "Yukarı Mahalle" olarak bilinen Odunpazarı bölgesinde yoğunlaşmış durumdaydı. Ancak Kanatlı ailesi, bu zorluklara rağmen un fabrikasını nehir yatağına daha yakın olan alt bölgelerde, yani bugün hâlâ Kanatlı AVM'nin bulunduğu noktada kurarak unculuk faaliyetlerine yeniden başlamıştır.

Bu köklü geçmiş, markanın kimliğini Eskişehir ile ayrılmaz bir bütün haline getirmiştir. Firuzhan Kanatlı'nın ifadesiyle ETİ, artık Kanatlı ailesine ait bir işletme olmaktan çıkmış; önce Eskişehir'e, ardından tüm Türkiye'ye mal olmuş kolektif bir değer haline gelmiştir. Şehrin sanayi kültürüyle harmanlanan bu kimlik, "Eskişehir ile var olma ve bu şehirle büyüme" vizyonu üzerine inşa edilmiştir.

Marka, yerel bağlarını koparmadan küresel bir güç olmayı başarmış, Eskişehir'in üretim disiplini ve kültürel dokusunu tüm ürünlerine ve kurumsal ruhuna yansıtmıştır.

Firuz Kanatlı'nın bisküvi üretimine yönelmesi ve ilk fabrikanın kuruluş hikayesi oldukça ilham verici. Bu süreç nasıl gelişti?

Firuz Kanatlı'nın bisküvi üretimine yönelme hikayesi, vizyoner bir girişimcilik ve kişisel emeğin birleştiği ilham verici bir süreçtir.

İlkokulun ilk üç senesini Eskişehir'de okuduktan sonra, öğrencilik hayatına Galatasaray İlkokulu'nda devam eden ve Galatasaray Lisesi'ndeki eğitimini tamamlamasının ardından İsviçre Cenevre Üniversitesi'nde işletme eğitimi alan Firuz Kanatlı, Türkiye'ye döndükten sonra askerlik görevini kantin subayı olarak yerine getirmiştir. Bu dönemde asker kantinindeki bisküvi satışlarının olağanüstü yoğunluğunu ve bu alandaki potansiyeli fark etmesi, kariyerinin dönüm noktası olmuştur.

Bisküvi üretimine başlama kararı aldığında, babasından doğrudan nakdi sermaye kabul etmek yerine Sınai Kalkınma Bankası'ndan kredi çekmeyi tercih ederek kendi bağımsız yolunu çizmiştir.

Babasının (Ahmet Kanatlı) sadece kefalet imzası ve sağladığı arazi desteği ile temelleri atılan bu girişimde Firuz Kanatlı, işin teknik kısmına da bizzat hakim olmuştur. Bisküviciliği derinlemesine öğrenmek adına yurt dışından teknik kitaplar getirtmiş ve bu kaynakları kendi başına Türkçeye tercüme ederek üretim süreçlerini kurgulamıştır.

Fabrika kurulduktan sonra markayı halka tanıtmak ve rakiplerinden farklılaşmak adına yenilikçi ürünlere odaklanmıştır. Özellikle Türk çay kültürünün ayrılmaz bir parçası haline gelen "ETİ Finger", bu vizyonun bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. İnce belli çay bardaklarına girebilecek formda tasarlanan ve çaya bandırıldığında dağılmayan yapısıyla dikkat çeken bu ürün, ETİ'nin pazarda güçlü bir yer edinmesini ve bir gıda devine dönüşmesini sağlayan ilk büyük adımlardan biri olmuştur.

"ETİ" isminin seçilme hikayesi nedir? Bu ismin ardındaki motivasyonu paylaşır mısınız?

Babam başlangıçta "Bal Bisküvileri" ismini düşünmüş ancak bu isim İzmir'de bir pastaneye tescilli olduğu için yüksek bir meblağ talep edilmiş. Bunun üzerine babam, Eskişehir topraklarının tarihine bakarak bu bölgenin antik çağlarda Hititlerin ve Etilerin yerleşim yeri olduğunu fark etti. Hem bu tarihsel bağdan esinlenerek hem de kültürel mirasa atıf yapma düşünce-

siyle "ETİ" ismi ve meşhur Hitit Güneşi logosu markamızın sarsılmaz kimliği haline geldi.

ETİ, Türk tüketicisine pek çok "ilk"i tanıtan bir marka. Ürün geliştirme sürecindeki yenilikçi ve "farklılaşma" yaklaşımınızdan bahseder misiniz?

ETİ'nin kurumsal kimliğinin temelini oluşturan yenilikçilik ruhu, kimsenin yapamadığı ve taklit edilemeyen değerler üretme misyonuna dayanmaktadır. Bu farklılaşma vizyonu, ETİ'yi sıradan bir bisküvi üreticisi olmaktan çıkarıp küresel ölçekte bir gıda devine dönüştüren ana itici güç olmuştur. Marka, ürün geliştirme süreçlerinde yerel kültürle teknolojik inovasyonu harmanlayarak Türkiye'de pek çok "ilk"e imza atmıştır; bu kapsamda ilk sanayi tipi dilim kek üretimini başlatmış ve ardından bir fenomen haline gelen Topkek ile pazarda devrim yaratmıştır. Özellikle ETİ Finger, markanın yerel kültürü ne kadar iyi analiz ettiğinin en somut örneği olarak, ince belli Türk çay bardağının formuna uygun tasarlanmış ve çaya bandırıldığında dağılmayan özel yapısıyla tamamen yerel alışkanlıklara yönelik bir inovasyon olarak öne çıkmıştır. Ayrıca ETİ, alkol veya koruyucu madde kullanmadan geliştirdiği üretim teknikleri sayesinde, dünyada ilk kez bir yıllık raf ömrü olan paketli kekleri tüketiciye sunarak teknik bir başarıya imza atmıştır. Bu yenilikçi yaklaşım, markanın genlerine işlenmiş bir kültür olarak bugün de her yeni üründe kendini göstermeye devam etmektedir.

Sosyal sorumluluk ve şehre değer katma konusunda ETİ'nin üstlendiği öncü rollerden bahseder misiniz?

Biz bu şehre borcumuzu sadece üretimle değil, toplumsal projelerle de ödemek istiyoruz. İhtiyaç duyulan her alanda öncü olmak bizim temel ilkemizdir.

Özellikle eğitime yönelik yatırımları çok değerli buluyoruz.

Rahmetli dedem Hacı Ahmet Kanatlı, gençlerimizin eğitimine katkı sağlamak amacıyla 1970 yılında Hacı Ahmet Kanatlı Anadolu Lisesi'ni, ardından rahmetli babam Firuz Kanatlı 2005 yılında ETİ Sosyal Bilimler Lisesi'ni yaptırarak Milli Eğitim Bakanlığına devretti.

Firuz Kanatlı, annem Gülay Kanatlı adına yaptırmış olduğu Gülay Kanatlı Ortaokulu'na büyük bir emek verdi ve projesini de kendisi bizzat takip ederek hazırladı. Bu okulda eğitim

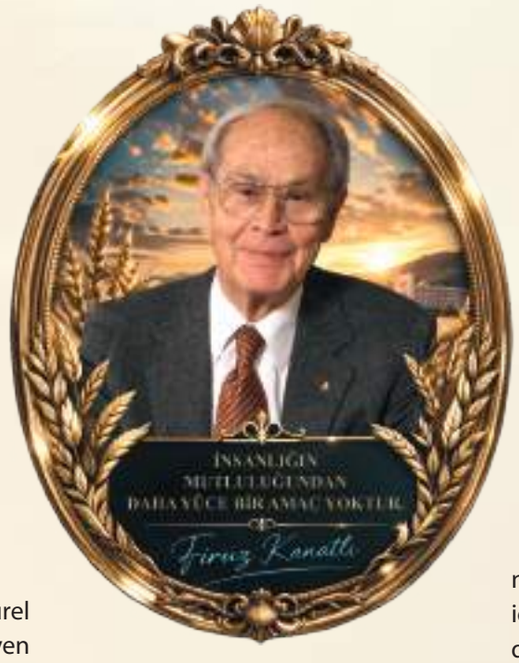
öğretime 2019 yılında başlandı.

Babamın adıyla anılması amacıyla hazırlıklarını tamamladığımız Firuz Kanatlı Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi'nin açılışını ise Eylül 2026'da gerçekleştireceğiz. Ayrıca rahmetli baba-annem Hacı Hanife Kanatlı adına da bir lise yaptırmak planlarımız dahilinde bulunuyor.

Eğitimin yanı sıra sosyal ve kültürel projelerle de kalkınmayı destekleyen bir şirket olarak, Türkiye'de ilk kez özel sektörün çabalarıyla yapılıp devlete teslim edilen Eskişehir Arkeoloji Müzesi'ni biz inşa ettik.

Son dönemde ise Eskişehir'deki orman yangınlarıyla mücadele için iki adet arazöz alarak Orman Bakanlığı'na bağışladık.

Türkiye'de arazözlerin çoğunlukla belediye veya orman müdürlüğü binalarının yakınlarında ya da ormanın içinde durduğunu öğrendik. Biz hem bağışladığımız 2 arazözün durması hem de itfaiye personelinin tüm ihtiyaçlarını karşılayabileceği nitelikte Eskişehir ETİ Takmak Orman Yangın İlk Müdahele Ekip Binası'nı inşa ettik. Yemekhanesinden yatakhanesine ve spor tesislerine kadar tam teşekküllü, son derece modern ve dünya standartlarında olan bu bina, Türkiye'de

bir ilktir ve aynı zamanda Türkiye'de orman araçlarını da içinde barındıran tek binadır.

ETİ'nin küresel yolculuğunda son durum nedir? Amerika'daki yatırımınız ve gelecek hedefleriniz nelerdir?

ETİ'nin küresel yolculuğundaki en stratejik hamlelerden biri olan Amerika yatırımı, markanın yerel bir değerden küresel bir aktöre dönüşme vizyonunu simgelemektedir. Öz Türk malı olan bir markanın Amerika Birleşik Devletleri'nde doğrudan bir şirketin sahibi olması, hem firma hem de ülke sanayisi için büyük bir gurur kaynağı teşkil etmektedir. Yaklaşık beş yıldır titizlikle sürdürülen bu yatırım süreciyle ETİ, kendi sahip olduğu köklü teknik birikimini ve üretim tecrübesini Amerika pazarının yerel dinamikleriyle harmanlamayı başarmıştır.

Bu küresel açılımın odağında, özellikle yükselen bir trend olan "Protein Bar" kategorisi yer almaktadır; marka bu alanda pazar payını hızla büyüterek rekabet gücünü artırmayı hedeflemektedir. ETİ'nin bu uluslararası hamlesindeki temel amacı sadece ticari başarı elde etmekle sınırlı değildir.

Asıl gaye, Türk bayrağını küresel arenada temsil etmek ve ETİ'nin yıllar içinde geliştirdiği "know-how" gücünü dünya piyasalarında en üst seviyede dalgalandırarak global bir marka olarak varlığını tescil ettirmektir.

ETİ'nin "500 yıl yaşayacak bir şirket" olma vizyonunu biraz açar mısınız? Bu mirası geleceğe nasıl taşımayı planlıyorsunuz?

Dünyada yüzyılları deviren şirketlere baktığınızda köklü bir aile disiplini görürsünüz; ancak Türkiye'de bu sayı maalesef çok az. Biz 65 yıllık bir şirketiz. Daha çok uzun yıllar var olacak bir şirket olabilmek için gerekli kurumsal hazırlıkları titizlikle sürdürüyoruz. Babam Firuz Bey'in "İnsanlığın mutluluğundan daha yüce bir amaç yoktur" sözü bizim ana mottomuzdur. Hem çalışanlarımızın hem de tüketicilerimizin mutluluğunu merkeze alarak, bu mirası 500 yıl ve ötesine, dünyanın sonuna kadar devam edecek bir yapıda, geleceğe taşımak istiyoruz.

BİR ASIRLIK YOLCULUK

1925

Kanatlı ailesinin 1925 yılında kurduğu değirmen *(resimde sağda)* Eskişehir'de küçük bir un değirmeni ile yeni bir başlangıç yapıldı.

1961

ETİ'nin ilk fabrikasının temelleri atıldı.

2003

Modern fabrika yatırımları ile büyüme hız kazandı.

2026

Türkiye'nin 25. büyük sanayi şirketi ve 40+ ülkeye ulaşan global bir Türk markası.

Hazırlayan: Ufuk Akçay

İyilik, Paylaştıkça Büyür: ETi'nin Sosyal Yolculuğu

ETİ, kurucusu Firuz Kanatlı'nın miras bıraktığı "İnsanlığın mutluluğundan daha yüce bir amaç yoktur" vizyonunu 65 yıldır tüm faaliyetlerinin merkezine koyuyor. Bu ilke, marka için yalnızca bir motto değil; çevresel etkiden toplumsal kalkınmaya kadar her kararda yolu aydınlatan bir kutup yıldızı ve kurumsal genetiğin ayrılmaz bir parçası olarak kabul ediliyor. Bu doğrultuda tüm çalışmalarında gelecek nesillere daha yaşanabilir bir dünya bırakma hedefiyle hareket eden ETİ; projelerini kısa vadeli yatırımlar yerine, ölçülebilir ve kalıcı etkiler yaratan uzun soluklu modeller üzerine inşa ediyor.

ETi Sarı Bisiklet

2014 yılında "Sağlık İçin Hareket, Hareket İçin Bisiklet" diyerek yola çıkan ETİ Sarı Bisiklet, bugün Türkiye'de bisiklet kültürünün en güçlü savunucularından biri haline gelmiş durumda. Sağlıklı ve hareketli bir yaşam için gündelik hayatta bisiklet kullanımının yaygınlaşmasını desteklemek amacıyla Aktif Yaşam Derneği iş birliğiyle sürdürülen projeyle, 12 yılda 50 binden fazla çocuğa bisiklet sürmek öğretildi ve binlerce kadının bu alışkanlığı kazanmasına öncülük edildi. Bisiklet geri dönüşüm kampanyası ile 2.600 bisikleti onararak ekonomiye kazandıran proje, bu sayede 12 ton metal ve 2 ton plastik atığın geri dönüşümünü sağladı.

Bisikleti gündelik yaşamın ayrılmaz bir parçası kılmak adına akaryakıt istasyonlarında kurulan Bisiklet Bakım ve Onarım Üniteleri ile bisikletlilere 7/24 ücretsiz teknik destek sunulurken, üniversite kampüslerinde kurulan bisiklet paylaşım sistemleriyle gençler hareketli yaşama teşvik ediliyor. Projenin 10. yılında teknik beceriyi istihdama dönüştürmek amacıyla Haydarpaşa Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi ile yürütülen iş birliği sayesinde, bisiklet montajı ve mekanikerliği meslek liselerinin müfredatına dahil edilerek bir ilke imza atıldı.

ETİ Sarı Bisiklet'in en güncel açılımı ise Afet Bisikleti projesi oldu. Ahbap Derneği iş birliği ile gerçekleştirilen proje, Türkiye'nin maruz kaldığı deprem, sel ve yangın gibi felaketlerin ardından yaşanan problemlerin çözümüne fayda sağlamayı amaçlıyor. Bu kapsamda akademiden bisiklet üreticilerine, saha gönüllülerinden endüstriyel tasarımcılara kadar birçok disiplinden uzmanla çalışılarak farklı arazi koşullarında hareket yeteneği güçlü, özel donanımlı bir bisiklet tasarlandı. Haydarpaşa Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi öğrencileri tarafından üretilen bu özel bisikletler; afetin ilk saatlerinde motorlu araçların giremediği noktalara tıbbi malzeme, gıda ve hijyen ürünleri ulaştırmada ve gönüllülerin sahadaki hareket kabiliyetlerini artırmada kritik bir rol üstleniyor.

Hazırlayan: Kent Dergi

ETi Burçak & WWF-Türkiye İş Birliği

Tarımsal sürdürülebilirlik vizyonu doğrultusunda, ETİ Burçak markası ve WWF-Türkiye ile 18 yıldır devam eden iş birliği, Türkiye'nin en uzun soluklu kurumsal sosyal sorumluluk projelerinden biri olma özelliğini taşıyor.

Bugüne kadar Konya Havzası'nda modern sulama yöntemlerinin yaygınlaştırılmasından iklime uyum seferberliğine, kadim yerel tohumları koruma altına alan "Türkiye'nin Buğday Atlası"ndan biyoçeşitlilik farkındalığına kadar pek çok stratejik proje hayata geçirildi. Bu birikimle 2020 yılı itibarıyla, Türkiye'deki tarım topraklarının büyük bir kısmının sağlıksız olduğu gerçeğinden hareketle odak noktası doğrudan toprağın iyileştirilmesine çevrildi ve "Sağlıklı Toprak Hareketi" başlatıldı. Pilot bölgelerde uygulanan koruyucu yöntemlerle çiftçilerin yakıt giderlerinde %85, işçilik maliyetlerinde ise %70'e varan tasarruf elde etmeleri sağlandı. 2024 yılında başlatılan "Toprağımız Hazinemiz" açılımı ile ziraat fakültesi öğrencilerinden oluşan "ETİ Burçak & WWF-Türkiye Toprak Gönüllüleri" ekibi aracılığıyla akademik bilgi sahaya taşınmaya devam ediyor. Anadolu'da buğday tarımının yoğun olduğu şehirleri gezen ekip, çiftçilerle buluşarak onarıcı tarım uygulamalarını yerinde anlatıyor. Şirket, 350 bin dekara ulaşan alanda yürüttüğü sözleşmeli tarım faaliyetleriyle çiftçilere tohum, gübre ve ilaç gibi temel tarımsal girdi desteği sağlıyor. Hasat edilen ürünleri tarlalarından teslim alan ETİ, aynı zamanda bünyesindeki ziraat mühendisleriyle çiftçilere yerinde teknik destek sunmayı sürdürüyor.

ETi Çocuk Tiyatrosu

Her çocuğun nitelikli bir sanat etkinliğine erişebilmesi gerektiğine inanarak "sanatta fırsat eşitliği" ilkesiyle yola çıkan ETİ Çocuk Tiyatrosu, bugün 26. yılına girdi. Bugüne kadar Türkiye'nin 81 ilini defalarca gezen ve Edirne'den Hakkari'ye kadar her noktaya ulaşan tiyatro; 3 milyonu aşkın çocuğun hayatındaki ilk tiyatro deneyimine ortak oldu.

Sınırları aşarak KKTC, Azerbaycan ve Kuzey Makedonya gibi coğrafyalara da konuk olan proje, kültürel bağları güçlendirmeye devam ediyor. Dünya klasiklerinden özgün senaryolara kadar sunulan ücretsiz oyunlarla, on binlerce çocuğun sosyokültürel gelişimine katkı sağlanırken; sevgi, dostluk ve çevre bilinci gibi evrensel değerler sanatın diliyle yeni nesillere aktarılıyor.

Projenin 25. Yılında dijital mecranın gücüyle çok daha geniş kitlelere erişebilmek amacıyla ETİ Çocuk Tiyatrosu YouTube kanalı hayata geçirildi. Çocuklar için hem eğlenceli hem de bilgilendirici bir dünya sunan bu platformda; kendin yap videolarından merak uyandıran faydalı deneylere ve eğitici içeriklere zengin bir yelpazede paylaşımlar yapılıyor. Kısa sürede 360 bin aboneye ulaşan kanal aracılığıyla ETİ, fiziksel sınırları aşarak dijital mecrada da her gün binlerce çocuğun gelişim yolculuğuna eşlik etmeye ve onlara ilham vermeye devam ediyor.

Yürütülen tüm bu projelerle ETİ, sanattan tarıma, eğitimden hareketli yaşama kadar dokunduğu her alanda ölçülebilir değer yaratmayı ve insanlığın mutluluğu için kalıcı izler bırakmayı sürdürüyor.

Bu Kentte

Kent Dergi

Kültür, Sanat ve Yaşam

Okunur

"dergide sen de yerini al"

Dağıtım Ağı

Eskişehir, Bilecik, Kütahya, Afyon

www.kentmedya.tr - 0541 910 26 22

7 SANAT'ta Mutluluğa Kanat Aç

Kapıdan içeri adım attığınız anda buranın sıradan bir kurs olmadığını anlıyorsunuz. Her köşe sanatla nefes alıyor; duvarlarda yılların birikimi, koridorlarda çocukların sesi, odalarda emek, sabır ve incelik var. Bu, çocukların yanısıra ailelerin de dahil olduğu, zamanla kurulmuş güçlü bir bağın mekânı. Güvene, sevgiye, hoşgörüye ve en çok da sanata dayanan bir bağ…

2006 yılında Ankara'da başlayan bu yolculuk, Eskişehir'in ruhuyla derinleşmiş; bugün çocukların kendilerini güvenle ifade edebildiği, duygularını keşfettiği ve sanatla büyüdüğü özel bir dünyaya dönüşmüş. Burada çocuklar yalnızca sanatı öğrenmiyor; hissederek, yaşayarak, kendilerini inşa ediyor. 7 Sanat, işte tam da bu yüzden bir eğitim kurumu olmanın ötesinde; yıllar içinde örülmüş, her dokunuşunda emek ve duygu taşıyan yaşayan bir hikâye ve biz, o hikâyenin izini sürmek için kapısından içeri giriyoruz…

7 Sanat nedir? Okulunuza ismini veren bu kavramla başlayalım.

7 Sanat, adından da anlaşılacağı üzere sanatın farklı disiplinlerini bir araya getiren, çok yönlü bir yapı. Biz burada müzikten baleye, tiyatrodan jimnastiğe kadar çocuğun kendini ifade edebileceği geniş alanlar açıyoruz. Her çocuğun içinde farklı bir potansiyel olduğuna inanıyoruz ve bu potansiyelin ortaya çıkabilmesi için ona alan tanıyoruz. Bizim için 7 Sanat çocukların kendilerini keşfettikleri, gelişimlerini özgürce sürdürebildikleri bir yaşam alanıdır. Burada geçirilen vakit, aynı zamanda bir karakter ve ifade yolculuğudur.

Eskişehir ile yolunuz nasıl kesişti? Bu noktadan hareketle kendi hikâyenizden de bahseder misiniz?

7 Sanat, 2006 yılında Ankara'da kuruldu. Eskişehir ile yolumuz ise bir şube açma fikriyle kesişti. Ancak bu süreç zamanla bir yaşam kararı haline dönüştü.

Şehrin enerjisi, yaşam kalitesi ve insanların sanata yaklaşımı bizi çok etkiledi; biz de hayatımızı Eskişehir'de sürdürmeye karar verdik. Bu karar aslında bir aidiyet duygusunun başlangıcıydı. Kendi hikâyemiz de aslında bu süreçle birlikte şekillendi. Zamanla içinde yaşadığımız, ürettiğimiz ve birlikte büyüdüğümüz bir dünya kurduk. Bu şehirle kurduğumuz bağ, yaptığımız işin ruhunu da derinden besledi.

Ankara ve Eskişehir'den sonra şimdi yolculuk Afyon'a... 20 yılda bu ismi ilmek ilmek inşa ettiniz. Bu size ne hissettiriyor?

20 yıl boyunca emek vererek bir isim oluşturmak kolay değil. Bu süreç, sabır, inanç ve sürekllilik gerektiriyor. En büyük mutluluğumuz, yıllar önce öğrencimiz olan çocukların bugün birer yetişkin olarak hayatlarına devam etmeleri, hatta bazılarının bugün bizimle aynı çatı altında eğitmen olarak yer almala-

rıdır. Bu döngü, bizim için tarifsiz bir gurur kaynağı. Yaptığımız işin kalıcı bir etki yarattığını görmek bize doğru yolda olduğumuzu hissettiriyor. Bu süreçte farklı şehirlerden de çok güzel geri dönüşler ve teklifler aldık. Bu ilgiyi karşılıksız bırakmak istemedik ve 7 Sanat'ın bu köklü yapısını, aynı anlayışla Afyon'da da sürdürme kararı aldık. Bu yeni adım, bizim için hem bir heyecan hem de geçmişin birikimini geleceğe taşıma sorumluluğu anlamına geliyor.

4-5 yaşlarından başlayarak lise düzeyine kadar mezun veren bir konumdasınız. Öğrencilerinizin motivasyonunu nasıl sağlıyorsunuz?

Biz çocuklara bir aidiyet duygusu kazandırıyoruz. Kendini güvende hissettiği ve değer gördüğü bir ortamda çocuk zaten kalmak istiyor. Sürekliliğin sırrı disiplin değil, bağ kurmaktır. Biz bu bağı hem eğitim sürecinde hem de sosyal etkinliklerle sürekli canlı tutuyoruz. Bunu yıl sonu gösterileri ve yıl içinde gerçekleştirdiğimiz etkinliklerle de pekiştiriyoruz. Zamanla burası bir kurstan ziyade çocukların keyifle vakit geçirdiği, kendilerini ifade edebildikleri sosyal bir alana dönüşüyor; buna şahitlik etmek bizi de mutlu ediyor. Her çocuğun burada kendine ait bir hikâye oluşturduğunu görmek bizim için çok kıymetli.

Ankara ve Eskişehir'i sanat eğitimine verilen önem açısından kıyaslarsanız en büyük fark nedir?

Ankara daha sistemli ve rekabetçi bir yapı sunarken, Eskişehir daha sıcak ve sahiplenici bir ortam sağlıyor. Eskişehir'de sanat eğitiminin daha içten bir bağla ilerlediğini söyleyebiliriz. İnsanların sanata yaklaşımı daha samimi ve daha içsel bir yerden geliyor. Bununla birlikte, birçok ille kıyaslandığında Eskişehir'deki ailelerin çocuklarına ve alacakları eğitime verdikleri önceliğin çok daha yüksek olduğunu gözlemledik. Bu da sürecin çok daha bilinçli, dengeli ve sürdürülebilir ilerlemesine katkı sağlıyor. Şehirle kurulan bu bağ, eğitimin kalitesine de doğrudan yansıyor.

Kapıdan içeri girer girmez farklı bir atmosfer karşılıyor bizi. Dekorların ve eserlerin hikâyesi nedir?

Orada gördüğünüz her detay bilinçli bir tercihin ürünü. Çocuk içeri girdiği anda bir kursa değil, başka bir dünyaya adım attığını hissetsin istiyoruz. Bu yüzden mekânın her köşesinde bir hikâye, bir dokunuş var. Dekorlar, kullanılan objeler, sergilenen çalışmalar... Hepsi o duyguyu oluşturmak için var. Bu atmosfer, tabii ki sanatçı dostlarımızın katkıları, 20 yıllık bir birikim ve yaşanmışlıkla mümkün oldu. Zamanla oluşan bu estetik dünya, çocukların hayal gücünü besleyen görünmez bir rehbere dönüşüyor.

Bir çocuğun hayatına dokunmak nasıl bir his?

Bu, kelimelerle tarif edilebilecek bir duygu değil. Bir çocuğun öz güven kazandığını görmek, kendini ifade etmeye başladığını izlemek bizim için en büyük motivasyon kaynağı. Sanatla tanışan bir çocuğun dünyaya bakışının değiştiğini, hayal gücünün geliştiğini ve kendini daha özgür ifade ettiğini

görmek çok kıymetli. Bizim için sanat, çocuğun iç dünyasını güçlendiren ve ona farklı bir bakış açısı kazandıran bir yolculuktur. Bu yolculukta onlara eşlik etmek ise en büyük mutluluklarımızdan biri.

Etkinlikler, gösteriler, konserler… Bu süreç nasıl işliyor?

Bizim için sahne çok önemli. Çocuk öğrendiğini sergileyebildiğinde gelişimi tamamlanıyor. O yüzden gösteriler bizim için eğitimin temel bir parçasıdır. Yıl sonu gösterilerimiz; Devlet Opera ve Balesi sanatçıları ile farklı alanlardan misafir sanatçıların katılımıyla adeta büyük bir şölene dönüşüyor. Bu organizasyonlar aynı zamanda bir emek ve paylaşım alanı. Çocukların böylesine büyük bir sahnede yer alması hem bizim hem de velilerimiz için büyük bir gurur kaynağı. Ama en önemlisi, bu deneyimin çocuklar için hayatları boyunca unutamayacakları bir anıya dönüşmesidir.

Kadronuz oldukça dikkat çekici. Bu ekibi nasıl kurdunuz?

Bizim için en önemli kriter "iyi öğretmen" olmakla birlikte, aynı zamanda "doğru insan" olmaktır. Aynı vizyona sahip, çocuklarla gerçekten bağ kurabilen kişilerle çalışıyoruz. Bu yüzden ekip, zamanla kendiliğinden kenetlenen bir yapı haline geldi. Uzun yıllardır değişmeyen bir kadromuz var; dolayısıyla kurumumuzda güçlü bir kültür oluştu. Bu kültür, yeni gelen her eğitmene de doğal bir şekilde aktarılıyor. Yeni gelen arkadaşlarımız da bu kültüre hızla uyum sağlayarak ekibe dahil oluyor ve bu bütünlüğü aynı anlayışla devam ettiriyoruz. Bu da kurumun ruhunu koruyan en önemli unsurlardan biri.

Sanata başlamak isteyenler için öneriniz nedir?

Sanata başlarken en önemli şey doğru ortamı bulmaktır. Çünkü sanat, ancak kendini rahat ve güvende hisseden bir çocukta gerçekten filizlenir. Bu yüzden çocuğu anlayan, ona alan açan ve gelişimini sabırla destekleyen bir yapının içinde olmak çok kritik. Biz her zaman şuna inanıyoruz: Doğru yerde başlayan bir çocuk, sanatı hayatının bir parçası haline getirir. Ve bu bağ, hayatı boyunca onunla birlikte büyümeye devam eder.

Balkan®
HELVA VE ŞEKERLEME
1923'den Beri
"bazı gelenekler asla değişmedi"
0222 236 13 14
balkan_helva
75. Yıl OSB Mah. Organize Sanayi Bölgesi 9. Cd. No:51 Odunpazarı ESKİŞEHİR
www.balkanhelva.com.tr

Kendi Yolunu Açanlar Başkalarına Işık Olur

Yeni Yol Okulları

Her şeyin dağıldığı, belirsizliğin hâkim olduğu bir dönemde çoğu insan olanı kabul eder. Şartlara uyum sağlar, geri çekilir, küçülür. Ama bazıları vardır ki, Onlar en zor anları bir son olarak değil, kendilerini yeniden tanımlayacak bir eşik olarak görür. Yeni Yol Okulları'nın hikâyesi tam da böyle bir eşikte başladı. Dershanelerin kapatılmasıyla birlikte bir sistem sona ererken, onlar bu sona tutunmak yerine, o boşluğun içinden bambaşka bir güçle çıkmayı seçti. Çünkü mesele sadece ayakta kalmak değildi… Mesele, yeniden ayağa kalkarken daha büyük, daha güçlü ve daha anlamlı bir yapı kurabilmekti. Bu yüzden geri adım atmadılar. Küçülmeyi değil, büyümeyi seçtiler. Şehrin dışında, boş bir arazide kurdukları şey, bir direnişin, bir iradenin ve bir inancın somut hâliydi.

Bugün Yeni Yol Okulları, zor bir dönemin içinden geçerken teslim olmayanların, aksine o zorluktan güçlenerek çıkanların hikâyesi olarak yükseliyor ve aynı kararlılık ve azimle, yalnızca kendi yolunu yürümekle kalmayıp; kendileri gibi düşünenlere ilham olmaya, gençlerin yolunu aydınlatmaya ve geleceğe ışık tutmaya devam ediyorlar. Çünkü bazı hikâyeler başarıyla değil, başkalarına da yol açabildiği ölçüde anlam kazanır.

Öncelikle sizi tanıyıp Yeni Yol Okulları'nın kuruluş hikâyesini dinleyebilir miyiz? Bu yolculuk nasıl başladı?

Ben fizik öğretmeniyim. Öğretmenliğe başladığım ilk günden beri tanıdığım ve yaklaşık 30 yıldır birlikte hareket ettiğimiz ortağım Mehmet Otan ise Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenidir. İki öğretmen olarak, yaklaşık 20 yıl önce büyük bir inançla yola çıktık.

2006-2007 yıllarında Yeni Yol Dershanesi" olarak sektöre adım attık. Amacımız, öğrencileri daha kısa sürede sonuca ulaştıran yöntemler geliştirmekti. Bu süreçten önce hem dershanelerde hem de özel okullarda öğretmenlik yapmıştık ve eğitim alanında 10 yılı aşkın bir deneyime sahiptik.

Bu yolculukta yalnız değildik. Bize inanan ve bugün hâlâ birlikte çalıştığımız güçlü bir ekip vardı. İlk adımlarımız oldukça mütevazıydı ama inancımız büyüktü.

Dershanelerin kapatıldığı o kritik dönemde birçok kurum geri çekilirken, siz farklı bir karar aldınız. O süreci ve o kararı alma anınızı bizimle paylaşır mısınız?

Aslında bizim her zaman bir okul açma planımız vardı. Ancak dershanelerin kapatılması süreci bu planı hızlandırdı. O dönem gerçekten çok kritikti, birçok kurum okula dönüşemeyeceğini düşünerek dershanelerini kapatıyordu. Biz ise her krizin bir fırsata dönüşebileceğine inanan bir bakış açısına sahiptik. Hiç tereddüt etmeden dershaneden temel liseye dönüşme kararı aldık.

Bu kararı almamızı kolaylaştıran önemli unsurlar vardı: Yıllardır oluşturduğumuz eğitimci kimliğimiz, üzerinde büyük emek verdiğimiz sistemimiz, güçlü öğretmen kadromuz ve en önemlisi bize güvenen velilerimiz ve öğrencilerimiz…

Bu sürecin en güzel yanı ise temel lise olarak kayıtlara başladıktan sadece bir ay içinde tüm kontenjanlarımızı doldurmuş olmamızdı.

Şehir merkezinde başlayan bu yolculuk, sizi devasa bir kampüse taşıdı. Bu fikir nasıl ortaya çıktı?

Şehir merkezinde, dershaneler sokağında üç yıl boyunca temel lise olarak hizmet verdik. Bu süreçte önemli bir gerçeği fark ettik: Sokak ortasında okul olmak çok zordu. Öğrencileri teneffüslerde ve öğle aralarında binada tutmak zorlaşıyor, dışarı çıkmalarına izin verildiğinde ise güvenlik sorunları ortaya çıkıyordu. Bu nedenle kampüs okul fikri doğdu. Elbette kendi binamızda küçük bir bahçe düzenleyerek okul olma şansımız vardı, ancak biz bunu doğru bulmadık. Hayallerimiz daha büyüktü.

Bugün geldiğimiz noktada, 30 dönümlük bir arazi, 17.500 metrekare kapalı alan, Anaokulundan lise sona kadar tüm kademeleri barındıran bir yapı oluşturduk. İnşaat süreci de oldukça zorluydu. "Bitiremezler" diyenler oldu. Ama biz bizzat başında durduk ve kampüsü 8 ay gibi kısa bir sürede tamamladık. Ruhsatımızı açılışa yetiştirdik. Hatta okul açılmadan bir gece önce tüm ekip olarak eşyaları birlikte taşıdık.

Kampüsünüzün konumu hakkında "şehir dışı" algısı var. Bu bir dezavantaj mı?

Aslında Eskişehir Valiliği'ne sadece 11-12 kilometre mesafedeyiz. Ancak yerleşimin bittiği noktada olduğumuz için uzak algısı oluşabiliyor.

Oysa bu bizim için büyük bir avantaj. Şehrin gürültüsünden ve trafiğinden uzak, doğayla iç içe bir eğitim ortamı kurduk. Ayrıca her kademenin giriş, yemekhane ve sosyal alanlarının birbirinden bağımsız olması da öğrenciler için çok sağlıklı bir yapı oluşturuyor.

Başlangıçta "öğrenci bulamazlar" diyenler oldu. Ancak okulun açıldığı ilk gün, 900'e yakın öğrencimizle İstiklal Marşı'nı okuduk.

Yeni Yol Okulları'nı diğer eğitim kurumlarından ayıran en temel fark nedir?

En önemli farkımız şu: Kurucular dahil tüm yöneticilerimizin aktif olarak derse girmesi. Biz öğretmen kimliğimizden hiçbir zaman kopmadık. 30 yılı aşkın süredir sınıftayız, etüt yapıyoruz, öğrencilerle birebir temas halindeyiz.

Bu durum, öğrenci beklentilerini doğrudan yönetmeyi, öğretmenlerin ihtiyaçlarını anlamamızı ve velilerle güçlü bağ kurmamızı sağlıyor. Aynı zamanda hem kurumu, hem öğretmenleri, hem de veli bakış açısına sahip olmak bize çok büyük bir avantaj sağlıyor.

Eğitim anlayışınızdan bahseder misiniz?

Yeni Yol Okulları, eğitime farklı bir gözle bakma ihtiyacından doğdu. Biz şunu gördük; Öğrenciler sadece akademik başarıya odaklanan bir sistem içinde sıkışıyor. Oysa biz, her öğrencinin farklı bir potansiyele sahip olduğuna inanıyoruz.

Amacımız sadece bilgi aktaran bir okul değil; Öğrencinin kendini keşfettiği, Özgüven kazandığı ve Hayata hazırlandığı bir eğitim ortamı oluşturmak. "Yeni Yol" ismi de buradan geliyor.

IB programı ve akademik yapınız hakkında neler söylersiniz?

Biz bir IB okuluyuz. 9 ve 10. sınıfta gerekli altyapıyı kazanan öğrencilerimiz, 11 ve 12. sınıfta tamamen İngilizce eğitim alarak yurt dışı üniversitelerine hazırlanıyor. Bu sistem sayesinde öğrencilerimiz: Amerika, Hollanda ve Belçika gibi ülkelerdeki üniversitelere sınavsız, portfolyolarıyla kabul alabiliyor.

Ayrıca: Lise düzeyinde IBDP, Anaokulu ve ilkokulda PYP programlarını uyguluyoruz. Her yıl 15-20 öğrencimiz yurt dışında üniversite hakkı kazanıyor.

Okulunuzdaki atölye ve üretim kültürü oldukça dikkat çekici. Bu alanlarda neler yapılıyor?

Biz "yaşayan okul" anlayışını benimsiyoruz. Atölyelerimizden bazıları: Origami Atölyesi (zorunlu, 3 boyutlu düşünme), Ahşap ve Torna Atölyesi (İsveç makineleriyle), Geri Dönüşüm Atölyesi (atık malzemelerle üretim), Seramik Atölyesi (kendi fırınımız var), Saf Irkları Koruma Atölyesi (Akbaş ve Sultan Tazısı)

Ayrıca: Seramız ve tarım alanımız var, Tıbbi aromatik bitkiler yetiştiriyoruz, Eczacılık fakülteleriyle iş birliği yapıyoruz, Üretilen ürünlerin geliri köy okullarına bağışlanıyor. Bizim için üretimin mutlaka bir sosyal faydaya dönüşmesi önemli.

> "Biz "yaşayan okul" anlayışını benimsiyoruz.!

Spor ve sosyal başarılarınızdan da bahseder misiniz?

Korfbol takımımız Türkiye ikincisi oldu, Yelken takımımız var, Milli yüzücülerimiz var, MUN etkinliklerinde aktif öğrencilerimiz var. Ayrıca kampüs güvenliğini sağlayan bekçilerimiz, öğrencilerle birlikte yetiştirdiğimiz köpeklerdir.

Eğitim ve mutluluk arasında nasıl bir bağ kuruyorsunuz?

Eğitim sadece akademik başarı değildir. Eğitim: Eleştirel düşünmeyi, Empati kurmayı ve Farklılıklara saygıyı öğretir. Bu değerlerle yetişen bireyler hem mutlu olur hem de toplumsal huzuru sağlar.

Sizin gibi yola çıkmak isteyen eğitimcilere ne söylemek istersiniz?

Bugün birçok genç, daha yolun başındayken büyük hayallerle hızlı adımlar atmak istiyor. Ama önemli olan şu: Ne yapıyorsanız, o işi en iyi şekilde yapmak. İyi bir öğretmenseniz, hayat sizi zaten doğru yere götürür. Biz hâlâ 30 yıl sonra bile haftanın 7 günü çalışıyoruz.

Geleceğe dair vizyonunuz nedir?

Bizim hedefimiz: Sadece başarılı değil, iyi insan yetiştirmek. Kendine güvenen, değerlerine bağlı, dünyaya katkı sunan bireyler yetiştirmek. Yeni Yol Okulları'nı bir kurumdan öte, bir bakış açısı haline getirmek istiyoruz ve en güçlü mirasımız şu olacak: Buradan mezun olan öğrencilerin, hayatın her alanında örnek bireyler olması.

Hazırlayan: Ufuk Akçay

ÖZEL SAN MÜZİK AKADEMİ

MEB ONAYLI

YETENEĞİNİ DEĞİL, KENDİNİ KEŞFET

ENSTRÜMAN EĞİTİM PROGRAMLARI

- BAĞLAMA
- GİTAR
- UKULELE
- PİYANO
- KEMAN
- BATERİ
- FLÜT
- ŞAN
- RESİM

USTA ÖĞRETİCİ
SERTİFİKA PROGRAMI

Sanatı sadece öğrenme,
öğreten tarafta yer al

Hayatının ritmini değiştir.

sanmuzikakademi
0(222) **234 11 04**
Arifiye Mh. Postane Sok. NO:23 Odunpazarı/Eskişehir

Muratoğlu Bisiklet

Bisiklette Doğru Rehberlik

Kask bir aksesuar değil, hayat kurtaran bir tercihtir.

Sabahın erken saatlerinde kapısını açan bir dükkân… İçeri giren herkesin farklı bir ihtiyacı var. Kimi şehirde ulaşım arıyor, kimi doğaya kaçmak istiyor, kimi ise yeniden pedal çevirmeye başlıyor.

İşte tam bu noktada mesele başlıyor: doğru insanı, doğru bisikletle buluşturmak. Çünkü her seçim, bir yaşam biçiminin başlangıcı. Muratoğlu Bisiklet, bir satış noktasından çok daha fazlasını sunuyor; ihtiyacı anlayıp en doğru deneyimi yaratıyor. Bu yaklaşımın ardındaki hikâyeyi kendilerinden dinledik.

Öncelikle sizi ve Muratoğlu Bisiklet'in kuruluş hikâyesini sizden dinleyebilir miyiz? Bu yolculuk nasıl başladı, bugünlere nasıl geldi?

Serüvenimiz, Muratoğlu Bisiklet'in isim babası Murat Babul'un 1936'da doğmasıyla başlıyor. Babam gençlik yıllarında demircilikle yetişti, askerlikte bisiklet tamiriyle ilgilenmesi ise bu alandaki ilk adımı oldu. 1958'de kendi dükkânını açarak tamir ve kiralama üzerine çalıştı. 1991'de vefatının ardından işi kardeşimle sürdürdük. 2000'li yıllarda Eskişehir'e yerleşerek açtığım mağazayı büyüttük ve ikinci mağazamızı açarak yolumuza devam ettik.

Bisiklet kültürüyle öne çıkan bir şehirde faaliyet göstermek, vizyonunuzu nasıl şekillendirdi?

Temelimiz bisiklet sevgisine dayanıyor. Amacımız hiçbir zaman sadece satış yapmak olmadı; doğru bisikleti doğru insanla buluşturmak istedik. Eskişehir gibi kültürün güçlü olduğu

Amacımız hiçbir zaman sadece satış yapmak olmadı; doğru bisikleti doğru insanla buluşturmak istedik.

bir şehirde olmak bizi daha bilinçli, çözüm odaklı ve yenilikçi olmaya yöneltti. Hizmet anlayışımızın merkezinde doğru deneyimi sunmak var.

Mağazanıza giren bir müşteriyi doğru bisikletle buluşturma süreciniz nasıl işliyor?

Her müşteri farklı bir hikâyeyle geliyor. Süreç bizim için satışla değil, dinlemekle başlıyor. Kullanım amacı, fiziksel özellikler ve bütçe doğrultusunda en doğru yönlendirmeyi yapıyoruz. Bizi farklı kılan, herkese aynı ürünü sunmak yerine doğru ürünü bulmak.

Bisikletin bir yaşam tarzına dönüşmesini nasıl gözlemliyorsunuz?

Geçmişte ulaşım aracı olan bisiklet, bugün açıkça bir yaşam tarzı. İnsanlar doğayla buluşmak, sağlıklı yaşamak ve sosyalleşmek için tercih ediyor. Aile sürüşleri ve grup etkinlikleri bu dönüşümün en güzel örnekleri.

Bakım ve teknik servis neden bu kadar önemli?

Bir bisikletin performansı kadar güvenliği de bakımına bağlıdır. Fren, vites, zincir ve lastik kontrolleri düzenli yapılmalı. Küçük ihmal büyük risklere yol açabilir. Bu yüzden satış sonrası destek bizim için en az satış kadar önemli.

Hangi bisiklet türü, nasıl bir kullanıcıya hitap eder?

Seçim tamamen ihtiyaca göre değişir. Şehir bisikletleri günlük kullanım için, dağ bisikletleri arazi için, yol bisikletleri hız ve performans için uygundur. Hibrit modeller ise dengeli bir kullanım sunar. Doğru seçim, doğru analizle yapılır.

Koruyucu ekipmanların önemi nedir?

Kask ve ekipmanlar hayati öneme sahiptir. Çoğu zaman ihmal edilse de olası kazalarda hayat kurtarır. Bu konuda bilinç artıyor ancak hâlâ yeterli seviyede değil.

Bu yolculuk size ne hissettiriyor?

Geriye dönüp baktığımızda bu yolculuğun bir parçası olmak tarifsiz. Biz sadece bisiklet satmıyoruz; insanların hayatına dokunuyor, onların mutlu anlarına eşlik ediyoruz. Bu da yaptığımız işi anlamlı kılan en büyük motivasyon.

Şehirde Pratikliğin Yeni Tanımı:
20J Ruut Zenix Katlanır Elektrikli Bisiklet

Hızlı ve zahmetsiz ulaşım arayanlar için 20J Ruut Zenix, katlanabilir yapısıyla şehir hayatında büyük kolaylık sağlar. Taşınabilir tasarımı sayesinde her yere uyum sağlarken, 25 km/s hızı ve 45-50 km menziliyle günlük ihtiyaçları rahatlıkla karşılar. Pratiklik ve konforu bir arada sunan güçlü bir şehir çözümüdür.

Özgürlüğün Rotası:
26J Ruut Gruff HD Dağ Bisikleti

Şehrin sınırlarını aşmak ve doğaya karışmak isteyenler için 26J Ruut Gruff HD, güçlü ve güven veren bir seçenek. Alüminyum kadrosu ve kilitlenebilir amortisörlü maşasıyla hem şehirde hem arazide dengeli bir sürüş sunar.

Şehirde Akıcı ve Dengeli Bir Sürüş:
28J Ruut Incity

Konfor, akıcılık ve güven arayanlar için 28J Ruut Incity dengeli bir şehir bisikleti olarak öne çıkıyor. Hafif alüminyum kadrosu ve amortisörlü maşasıyla farklı zeminlerde konfor sunarken, Shimano vites sistemi ve güvenilir frenleriyle şehir içinde kontrollü ve keyifli bir sürüş sağlar. Günlük ulaşımını rahatlaştırmak isteyenler için ideal bir tercih.

Ritimden Hayata:

Bir Tutkunun Akademiye Dönüşen Hikâyesi

Bazı hikâyeler sahnede başlar, ama gerçek anlamını başkalarının hayatına dokunduğunda bulur. Çocuk yaşta atılan bir adım, yıllar içinde ritimle yoğrulmuş bir hayata; o hayat da bugün onlarca öğrencinin kalbine dokunan bir yolculuğa dönüşür. Baterist Akademinin hikâyesi, paylaşmanın, birlikte üretmenin ve tutkuyu çoğaltmanın hikâyesi. Sahnenin enerjisini sınıflara taşıyan bu yolculukta, ritim artık bir kimlik, bir ifade biçimi ve en önemlisi, mutluluğun kendisi.

Yıllara uzanan bir sanat geçmişiniz var. Öncelikle bunu konuşmak isteriz; bu vesileyle kendinizi okurlarımıza tanıtır mısınız?

1984 yılında Mersin'de doğdum; sahneyle çok erken yaşlarda tanıştım ve adeta sahnede büyüdüm. Bu yolculuk, hayatıma büyük bir renk kattı; yurt içi ve yurt dışında birçok festival ve konserde yer alarak değerli deneyimler kazandım. Bugün hayatıma Eskişehir'de devam ediyorum. Anadolu Üniversitesi'nde müzisyen olarak çalışırken, birikimimi Baterist Akademi'de eğitimle birleştirerek aktarıyorum.

Bateri, dışarıdan bakıldığında oldukça komplike bir enstrüman gibi görünüyor. Bu konuda neler söylemek istersiniz?

Tüm enstrümanlar belli bir karmaşıklık içerir; ancak bateri yüksek konsantrasyon ister. Dört uzuv aynı anda çalışırken iyi bir dinleyici olmanız gerekir. Müziğin kalbi ritimdir. Bateristler olarak müziğin dinamiğini yönlendiririz. Doğru eğitimle bu süreci hem kolaylaştırır hem de keyifli hale getiririz.

Sahneden akademiye uzanan bu yolculuk nasıl başladı, Baterist Akademi süreci nasıl şekillendi?

Her şey amatör bir ruh ve büyük bir heyecanla başladı. Öğretmenliğin verdiği manevi tatmin, bu işi hayatımın merkezine yerleştirdi. Eşimle birlikte zorlu ama keyifli bir yola çıktık; sahnedeki duyguyu herkese yaşatmayı hedefledik. Bugün öğrencilerimize bir

Hazırlayan: Özlem Aslan

kimlik kazandırıyor; ciddiyetle çalıştırırken eğlenmeyi de unutmuyoruz.

Ezgi Hanım, kısa sohbetimizde sizin de geçmişte radyo ve televizyon alanında çalışmalarınız olduğunu öğrendik. Bu süreç nasıl başladı, bugün nasıl devam ediyor?

Anadolu Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde okurken Radyo A ve TVA'da çalıştım, TRT Okul'da programlar hazırlayıp sundum, Eskişehir Film Festivali'nde röportajlar yaptım. 13 yıldır avukatlık yapıyor, özellikle çocuk ve kadın hakları alanında çalışıyorum. Yıllar sonra medyaya dönerek gazete cilik eğitimi aldım ve "+1" podcast ile üretmeye devam ediyorum.

Herkesin bir tanışma hikâyesi vardır. Sizin hikâyenizi Ezgi Hanım'dan dinleyelim: Nasıl tanıştınız, Baterist Akademi hayatınızda nasıl bir rol oynadı?

Ersin'le bir konser sonrası ortak bir arkadaş aracılığıyla tanıştık. 9 Eylül 2018'de evlendik, 2020 Haziran'da ise Baterist Akademi'yi kurduk. Bu süreçte biraz ben teşvik ettim; Ersin'in güçlü bir eğitimci yönü vardı. Pandemiye rağmen doğru bir adım attığımızı gördük. Bugün güçlü bir ekip ve bilinen bir marka olmak bizim için büyük bir gurur. Zorluklara rağmen birbirimizi tamamlıyor, bu uyumu işimize ve öğrencilerimize yansıtıyoruz.

Yeni bir yatırım planladığınızı biliyoruz. Bundan biraz bahseder misiniz?

Planlarımız sürekli devam ediyor; şu anda şubeleşme sürecindeyiz. Baterist markasıyla ilgilenenler duyurularımızı takip ederek bizimle iletişime geçebilir. Bunun yanında workshoplar, konserler ve öğrenci-eğitmen etkinliklerimiz sürecek. Alanında uzman müzisyenleri Eskişehir'de ağırlayarak müzikseverlere yeni fırsatlar sunacağız.

Baterist Akademi'de eğitimler devam ediyor. Bu eğitimleri farklı bir alana veya platforma taşımayı planlıyor musunuz?

Özellikle müziğin derinine inmek isteyenler için kaçırılmayacak etkinlikler olacak. Öğrencilerimiz ise bu imkanlardan daha avantajlı şekilde yararlanacak. Konser tarafında da çizgimize uygun, kaliteli işlere imza atmayı hedefliyoruz.

Ersin Bey, müzikle büyüyen çocukların çevresine yaydığı mutluluğa tanık oluyorsunuz. Bu duyguyla, Kent Dergi okurlarına ve müzikle ilgilenmek isteyenlere ne söylemek istersiniz?

Mutlu bireyler görmekten daha kıymetli ne olabilir? Çocukların hayatına katkı sağlayabildiğimiz için çok mutluyuz. Müzik; konsantrasyon, hafıza ve özgüveni güçlendirirken empati ve iletişimi de geliştirir. Öğrencilerimiz kendilerini daha iyi ifade eder.

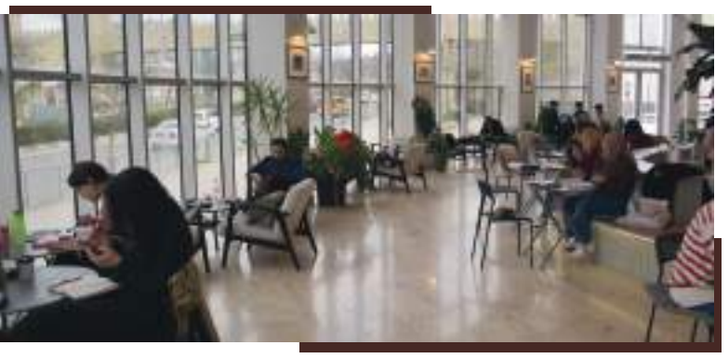
Biz de Baterist Akademi olarak bu sürecin bir parçası olmaktan büyük mutluluk duyuyoruz.

Hazırlayan: Özlem Aslan

Röportaj: Baterist Akademi

Bilecik'in Yeni

Bazen bir şehrin ruhunu anlamak için kalabalık caddelerine değil, sessiz köşelerine bakmak gerekir. Bilecik'te son dönemde hayat bulan Kitap Kafeler de tam olarak böyle yerler… İlk bakışta birer okuma alanı gibi görünseler de, içeri adım attığınız anda sizi karşılayan şey yalnızca kitaplar değil; bir sıcaklık, bir samimiyet ve paylaşmanın verdiği o tanıdık huzur oluyor.

Şehrimizin kültürel yaşamına değer katan ve her yaştan vatandaşımıza hitap eden Kitap Kafeler; bilgiyle buluşmanın, düşünceleri paylaşmanın ve biraz olsun nefes almanın en güzel adreslerinden biri haline gelmiş durumda. Şeyh Edebali Kültür ve Kongre Merkezi Kitap Kafe, Hürriyet Mahallesi Kitap Kafe ve Semiha Göncü Kitap Kafe… Her biri kendi mahallesinde ayrı bir hikâye yazıyor. Kimi zaman bir öğrencinin sınavlara hazırlandığı sessiz bir masa, kimi zaman iki dostun kahve eşliğinde uzun sohbetlere daldığı bir köşe, kimi zaman da bir çocuğun ilk kitabıyla kurduğu o özel bağın başlangıç noktası…

Bu mekânlar yalnızca kitap okunan alanlar değil; düşüncelerin filizlendiği, yeni fikirlerin doğduğu ve insanların birbirine temas ettiği canlı yaşam alanları. Özellikle öğrenciler için sunulan sakin ve verimli çalışma ortamı, yoğun şehir temposunun içinde adeta bir sığınak gibi. Sayfaların arasında kaybolurken, bir yudum kahveyle verilen küçük molalar bile burada başka bir anlam kazanıyor. Çünkü bu mekânlarda zaman biraz daha yavaş akıyor, insan kendine daha çok yer buluyor.

Ama belki de Kitap Kafeleri asıl özel kılan şey, farklı hayatların aynı çatı altında buluşabilmesi… Gençler, çocuklar, yetişkinler ve emekliler; herkes burada kendine ait bir köşe bulabiliyor. Bir masa etrafında başlayan tanışıklıklar dostluklara dönüşüyor, ortak ilgi alanları yeni sohbetlerin kapısını aralıyor. Bu yönüyle Kitap Kafeler, yalnızca bireysel değil, toplumsal bir buluşma noktası haline geliyor.

Dahası, bu sıcak mekânlar sessizliğin ve üretimin merkezi. Söyleşiler, atölyeler, imza günleri ve çeşitli kültürel etkinliklerle sürekli yaşayan, nefes alan bir yapıya sahipler. Her etkinlik, şehrin kültürel dokusuna yeni bir renk katarken, katılan herkesin hayatında küçük

Kitap Kafeleri

ama anlamlı izler bırakıyor. Bazen bir yazarla yapılan kısa bir sohbet, bazen bir atölyede öğrenilen yeni bir beceri, insanın bakış açısını değiştirebiliyor.

Modern dünyanın bitmek bilmeyen dijital gürültüsü ve ekranların yorucu hızı karşısında bu mekânlar, adeta birer "zihinsel sığınak" işlevi görüyor. Sosyal medyanın yüzeyselliğinden kaçıp taze kâğıt kokusuna ve derinlikli satırlara sığınan her yaştan hemşehrimiz için Kitap Kafeler, bir odaklanma disiplini sunuyor. Burada içilen bir fincan çayın buharında, zihni meşgul eden karmaşalar da sessizce dağılıyor. Kendiyle baş başa kalmanın bir lüks olmaktan çıkıp temel bir ihtiyaç haline geldiği günümüzde, bu duraklar insana en çok da kendi iç sesini, en saf haliyle dinleme şansı tanıyor.

Mahallelerden yükselen bu hareketlilik ise zamanla tüm şehre yayılıyor. Her Kitap Kafe, bulunduğu noktada bir çekim merkezi oluşturarak mahalle kültürünü yeniden canlandırıyor. İnsanlar yalnızca vakit geçirmek için değil, birlikte üretmek, paylaşmak ve birbirini anlamak için bir araya geliyor. Bu da Bilecik'in sosyal dokusuna güçlü ve kalıcı bir katkı sağlıyor. Şehrin bu sakin ama güçlü damarları, okuma alışkanlığını bir zorunluluk olmaktan çıkarıp bir keyif ve yaşam biçimine dönüştürerek, Bilecik'in kimliğine aydınlık bir mühür vuruyor. Bugün geldiğimiz noktada, Kitap Kafeler Bilecik için şehrin geleceğine atılmış en değerli adımlar olarak karşımıza çıkıyor. Geleceğin Bilecik'i, bugün bu masalarda kurulan hayallerin, paylaşılan bilgilerin ve o hayallere omuz veren gençlerin azmi üzerinde yükseliyor. Çünkü bir şehir, insanlarının bir araya gelebildiği, birbirini nezaketle dinlediği ve ortak bir kültürel paydada buluşabildiği ölçüde güçlüdür.

Ve belki de en güzeli şu: Bu mekânlardan içeri giren herkes, kendine ait küçük bir hikâyeyle çıkıyor. Kimi bir kitabın satırlarında hiç bilmediği bir dünyayı keşfediyor, kimi ömür boyu sürecek bir dostluğun temelini atıyor, kimi ise hayatın koşturmacası içinde sadece durup nefes almanın ne kadar kıymetli olduğunu hatırlıyor. İşte bu yüzden Kitap Kafeler; öğrenmenin, üretmenin ve birlikte olmanın en samimi hâlini sunarak, Bilecik'in kalbinde her geçen gün daha derinden yer edinmeye devam ediyor.

Hazırlayan: Kent Dergi

KLASİKLER ÖLMEZ

Bir asırda yoğrulan tatlı miras

Cumhuriyetin kuruluşuna tanıklık etmiş, Eskişehir'in kalbinde filizlenerek dört kuşaktır aynı heyecanla büyüyen bir hikâye bu. Nilay Güneş Erdemir'in dördüncü kuşak temsilcisi olduğu Balkan Helva, sadece bir üretim tesisi değil; geçmişin ustalığını bugünün vizyonuyla harmanlayan yaşayan bir müze gibi. Şekerin tahinle, emeğin sabırla birleştiği bu tarihi yolculukta, "Klasikler ölmez" mottosuyla raf ömrü ve fabrikasyon üretim kıskacına direnen bir ailenin, Eskişehir'in meşhur Met helvasından Nuga helvasına kadar uzanan tatlı mirasını nasıl koruduğuna şahitlik edeceksiniz.

Nilay Hanım, hoş geldiniz. Balkan Helva, köklü geçmişiyle şehrimizin en önemli değerlerinden biri. Bize biraz kendinizden ve firmanızın tarihçesinden bahsedebilir misiniz?

Merhaba, hoş bulduk. Ben Nilay Güneş Erdemir. Balkan Şekerleme ve Helvacısı'nın dördüncü kuşak yöneticisi olarak aile mirasımızı sürdürmenin gururunu yaşıyorum. Firmamız, sizin de belirttiğiniz gibi Cumhuriyet ile yaşıt, yaklaşık 100 yıllık köklü bir geçmişe sahip. Eskişehir'deki ana üretim alanımız tahin helvası olmakla birlikte; şehrimize özgü Met helvası, Nuga helvası, akide şekerleri ve Türk lokumu gibi geleneksel lezzetlerin üretimini de titizlikle gerçekleştiriyoruz. Bu süreçte en büyük hedefimiz, geçmişten gelen tarifleri ve ustalığı koruyarak, aynı kaliteyi bugünün tüketicisine sunabilmek.

Eskişehir denince akla ilk gelen lezzetlerden biri şüphesiz Met helvası. Bu eşsiz lezzetin hikâyesi nedir ve popülerliği nasıl bu noktaya ulaştı?

Met helvası, aslında Sivrihisar yöresine ait oldukça köklü ve kültürel bir lezzettir. Rivayete göre, eskiden bölgede oynanan bir oyunun sonunda kaybeden tarafın kazananlara hazırlayıp ikram ettiği bir helva olarak ortaya çıkmıştır. Yani bu tatlı bir paylaşım ve gelenek sembolüdür.

Son yıllarda Eskişehir'de turizmin gelişmesiyle birlikte ziyaretçiler, şehirden ayrılırken yanlarında götürebilecekleri özgün ve yerel bir lezzet arayışına girdiler. Çiğ börek gibi ürünlerin taşınmasının zor olması, Met helvasını bu noktada öne çıkardı. Biz de Balkan Helva olarak bu geleneksel ürünü sanayi tipi üretimle buluşturan ve modern ambalajlarla Türkiye geneline ulaştıran ilk firmalardan biri olduk. Bu sayede Met helvası, yerel bir lezzetten ulusal ölçekte bilinen bir ürüne dönüştü.

Yüz yıllık bir firmanın dördüncü kuşak yöneticisi olmak büyük bir gurur olsa gerek. Ancak bunun beraberinde getirdiği bir sorumluluk da var mı?

Elbette, bu durum hem büyük bir gurur hem de oldukça ağır bir sorumluluk. Türkiye'de pek çok işletmenin ikinci kuşağı bile aşamadığını düşündüğümüzde, bir asrı geride bırakmış bir markayı temsil etmek ciddi bir disiplin ve özveri gerektiriyor. Bizim bu noktadaki en temel iki ilkemiz hiç değişmedi: kalite ve tazelik. Yönetim kadromuz, babam da dahil olmak üzere, üretimin mutfağından gelen kişilerden oluşuyor. Bu da işin özünü kaybetmeden, geleneksel değerleri koruyarak ilerleme-

Hazırlayan: Ufuk Akçay

mizi sağlıyor. Bizim görevimiz, bu mirası bozmadan geleceğe taşımak.

Kent Dergi olarak bu sayımızda "Mutluluk" temasını işliyoruz. Bir tatlı üreticisi olarak hem müşterilerinizin hem de çalışanlarınızın mutluluğu için neler yapıyorsunuz?

Bizim için mutluluk, yalnızca ürettiğimiz ürünle sınırlı değil; aynı zamanda kurduğumuz ilişkilerle de doğrudan bağlantılı. Çalışanlarımızı ve onların ailelerini kendi ailemizin bir parçası olarak görüyoruz. Bu nedenle hem sosyal haklar hem de çalışma koşulları açısından onların memnuniyetini önceliğimiz haline getiriyoruz. Müşteri tarafında ise geri dönüşler bizim için en değerli rehber. Lezzetle ilgili aldığımız övgüler kadar, ambalaj ve sunum konusundaki eleştirileri de dikkatle değerlendiriyoruz. Çünkü bizim yol haritamız, müşterilerimizin geri bildirimleriyle şekilleniyor. Bir ürünün insanlarda bıraktığı küçük bir mutluluk bile bizim için çok büyük bir anlam taşıyor.

Balkan Helva ürünlerine her yerde ulaşmak mümkün mü? Satış stratejinizden bahsedebilir misiniz?

Aslında bizi diğer üreticilerden ayıran en önemli fark tam da bu noktada ortaya çıkıyor. Bizim temel prensibimiz taze üretim olduğu için ürünlerimizi market raflarında veya uzun raf ömrü gerektiren satış kanallarında bulundurmayı tercih etmiyoruz. Tüm satışımızı kendi şubelerimiz üzerinden gerçekleştiriyoruz. Üretim tesisimizden çıkan ürünler günlük olarak şubelerimize ulaştırılıyor ve bu sayede tüketiciye en taze haliyle sunuluyor. Şu anda yedi şubemiz bulunuyor. Bunun yanı sıra şehir dışındaki müşterilerimiz için de balkanhelva.com.tr üzerinden online satış hizmeti sunarak bu lezzetleri Türkiye'nin dört bir yanına ulaştırıyoruz.

Üretim aşamasında katkı maddesi konusundaki yaklaşımınız nedir? Geleneksel yöntemlerle modern teknolojiyi nasıl bir araya getiriyorsunuz?

Bu konuda oldukça net bir duruşumuz var. Yaklaşık 80 yıldır aynı tedarikçilerle çalışıyoruz. Yerli susamdan elde edilen özel tahinimizi, Eskişehir Şeker Fabrikası'nın kaliteli şekeriyle buluşturuyoruz.

Üretim süreçlerimizin bazı aşamalarında, özellikle depolama ve paketleme gibi alanlarda modern teknolojiden faydalanıyoruz. Ancak helvaya karakterini veren en önemli aşama olan "kürekleme" işlemini hâlâ tamamen insan eliyle, geleneksel yöntemlerle gerçekleştiriyoruz. Ayrıca raf ömrünü uzatmak adına hiçbir şekilde katkı maddesi kullanmıyoruz. Çünkü bizim için önemli olan, ürünün raf performansı değil; doğallığı, tazeliği ve gerçek lezzetidir.

Ürün gamınız oldukça geniş. Okurlarımız için çeşitlerinizi özetleyebilir misiniz?

Tahin helvası grubunda sade, kakaolu, Antep fıstıklı ve yaz helvası seçeneklerimiz bulunuyor. Yöresel ürünlerimiz arasında ise Met helvası farklı çeşitleriyle (sade, kakaolu, Antep fıstıklı, haşhaşlı ve leblebi tozlu) yer alıyor. Bunun yanı sıra Nuga helvamız, yani gofret arası beyaz helva da oldukça ilgi görüyor.

Ayrıca geleneksel akide şekerlerimiz ve yaklaşık 30 farklı çeşitten oluşan Türk lokumu ürün gamımızla da müşterilerimize geniş bir seçenek sunuyoruz.

Son olarak, değişen tüketim alışkanlıkları ve sporcu diyetlerine yönelik "şekersiz helva" taleplerine nasıl yaklaşıyorsunuz?

Bu soru günümüzde oldukça sık karşımıza çıkıyor. Ancak bu konudaki yaklaşımımız oldukça net: Klasikler ölmez. Helva, doğası gereği şekerle var olan geleneksel bir üründür. İçinden şekeri çıkarıp yerine hurma ya da yapay tatlandırıcı koyduğunuzda ortaya çıkan şey artık helva olmaktan çıkar, bambaşka bir ürüne dönüşür.

Biz bu geleneği korumaktan yanayız. İnsanlar hayatlarında pek çok farklı ürünü tüketiyor. Biz de diyoruz ki: "Bırakın, 100 gram helvayı gerçek tadıyla, olması gerektiği gibi yiyelim." Çünkü bazen mutluluk, tam da o değişmeyen lezzetin kendisidir.

Hazırlayan: Ufuk Akçay

UMUDUN RENKLERİ

LÖSEV
Lösemili Çocuklar Vakfı

Bir Çocuğun Gülüşünde Saklı Mucize

Her şey, bir hastane koridorunda kartonların üzerinde uyumaya çalışan çaresiz ailelerin sessiz çığlığıyla başladı. 1998 yılında bir çelik masa, sandalye ve sarsılmaz bir inançla temelleri atılan LÖSEV, bugün %94'lük bir iyileşme başarısıyla imkansızı başarıyor. Nisan sayımızda mutluluğu ararken yolumuz Eskişehir Bölge Koordinatörü Yelda İlker ile kesişti. Bize %94'lere ulaşan iyileşme başarısının tıbbi formüllerini değil, sevgiyle örülen o eşsiz dokuyu anlattı. Anne elinin değdiği salçalardan, Bodrum'un maviliğinde ilk kez denizi gören çocukların çığlıklarına kadar; acının nasıl umuda, mücadelenin nasıl kalıcı bir mutluluğa dönüştüğünü keşfetmeye hazır mısınız?

LÖSEV'in kuruluş hikâyesi, aslında bir "umutsuzluğa dur deme" çabasıyla başlıyor. 1998 yılındaki o ilk adımı ve bu büyük vizyonun arkasındaki temel motivasyonu bizimle paylaşır mısınız?

LÖSEV, 8 Kasım 1998 tarihinde Dr. Üstün Ezer ve beraberindeki idealist bir grup tarafından; bir çelik masa, bir sandalye, iki doktor arkadaş, iki lösemili çocuk babası ve 5.000 liralık mütevazı bir birikimle kuruldu. O yıllarda lösemili çocukların hayatta kalma oranı %20'lerdeydi ve aileler hastane koridorlarında, banklar üzerinde çocuklarını hayatta tutmak için imkânsızlıklar içinde mücadele ediyordu. Hocamız Üstün Ezer'in "Bunu nasıl engelleyebilirim, neler yapabilirim?" sorusu, bugün milyonlarca gönüllüye ulaşan bu devasa iyilik hareketinin temel motivasyonu oldu.

Kuruluşta %20 olan iyileşme oranının bugün LÖSANTE ile %94'lere ulaştığını biliyoruz. Bu devasa başarının mutfağında neler var? Tedavi süreci LÖSEV çatısı altında nasıl işliyor?

Başarımızın sırrı, tedaviyi sadece tıbbi bir müdahale olarak görmememizde saklıdır. Ankara'daki LÖSANTE Hastanemiz, Türkiye'nin en donanımlı tesislerinden biri olarak çocuklarımızı tamamen ücretsiz kabul ediyor. Bir anne ve çocuğu hastanemize girdiğinde, pijamasından terliğine, ilacından kan ihtiyacına kadar her şey tarafımızdan karşılanıyor. Tedavi süreci 1 ila 3 yıl sürebiliyor; bu uzun yolda tıbbi başarımızı, aileye sağladığımız psikolojik ve sosyal desteklerle perçinliyoruz.

Bir çocuğun iyileşmesi kadar, eğitimine devam edebilmesi de gelecekteki mutluluğunun anahtarı. LÖSEV Koleji bu noktada nasıl bir boşluğu dolduruyor?

Biz bir sağlık vakfı olmanın yanında,bir eğitim vakfıyız. İyileşen çocuklarımız LÖSEV Koleji'nde kolej statüsünde, servisinden yemeğine ve kırtasiye masraflarına kadar her şeyin ücretsiz sağlandığı bir eğitim alıyorlar. Hastalık nedeniyle eğitimden geri kalan çocukların, akranlarıyla aynı seviyeye gelmesi ve topluma özgüvenli bireyler olarak dönmesi bizim en büyük önceliğimiz.

Ailelerin bu zorlu süreçte yaşadığı maddi ve manevi yıpranmayı en aza indirmek için "Lösemili Çocuklar Köyü" ve "Anne Atölyeleri" gibi projeleriniz var. Bu birimlerin aileler üzerindeki etkisi nedir?

Kanser tedavisi aileyi bütüncül olarak etkiler. Ankara İncek'teki köyümüzde bulunan "Sevgi Evleri"nde aileleri ev ortamında ağırlıyoruz; misafirhanemizde ise bağışıklığı düşük olduğu için çocuğun yanına giremeyen babaları ve kardeşleri konuk ediyoruz. "Anne Atölyeleri"mizde ise annelerimize dikiş dikmeyi öğreterek hem onları rehabilite ediyor hem de ürettikleri ürünlerle kendi ekonomilerine katkıda bulunmalarını sağlıyoruz. Bu, ailenin dağılmasını önleyen ve moral seviyesini yüksek tutan hayati bir destek sistemidir.

Sağlıklı beslenmenin iyileşme sürecindeki rolü yadsınamaz. Doğal tarım faaliyetleriniz ve "LÖSEV Dükkân" aracılığıyla bu döngüyü nasıl yönetiyorsunuz?

Hastalığı yenmek için hayvansal protein ve doğal beslenme şart. Bu yüzden bize bağışlanan arazilerde doğal tarım yapıyor, 81 ilden gelen annelerimizin emeğiyle salçadan pekmeze kadar pek çok ürün üretiyoruz. Bu ürünleri "LÖSEV Dükkân" üzerinden satıyor ve elde edilen geliri yine hastalarımızın ücretsiz tedavilerinde kullanıyoruz. Ayrıca her ay düzenli olarak tüm hastalarımıza hayvansal protein desteği için taze kırmızı et dağıtımı gerçekleştiriyoruz.

Bugün 130 binden fazla hasta ve 9 milyondan fazla gönüllüye ulaşan bu büyük yapıda, toplumsal farkındalığı artırmak adına hangi projeleri yürütüyorsunuz?

Farkındalık bizim için hayat kurtarıcıdır. "İnci Projesi" ile anaokulundan liseye kadar öğrencilerimize, "Fayda Projesi" ile üniversitelerde akademisyen ve gençlere eğitimler veriyoruz. Hatta bu eğitimler sayesinde kendi vücudundaki belirtileri fark edip erken teşhisle hayata tutunan velilerimiz oldu. Ayrıca kurumlarla iş birliği yaparak kanser farkındalığını iş dünyasına da taşıyoruz.

Bağışçıların güveni, LÖSEV'in sürdürülebilirliği için çok kritik. Son dönemde artan dolandırıcılık faaliyetlerine karşı vatandaşlarımızı nasıl uyarmak istersiniz?

Halkımız çok dikkatli olmalı, LÖSEV asla kapı kapı dolaşarak broşür satmaz veya elden nakit bağış toplamaz. Eğer kapınıza gelip vakıf adına para isteyen olursa bu kesinlikle dolandırıcılıktır ve hemen emniyete bildirilmelidir. Bağışlarımızı sadece resmi web sitemiz üzerinden, bankaların bağış butonlarından, IBAN numaralarımızdan, PTT şubelerinden veya 3406 / 1998 kısa mesaj hatlarımızdan kabul ediyoruz.

Nisan sayımızın konusu "Mutluluk". LÖSEV çatısı altında iyileşen bir çocuğun gözündeki parıltı, bize mutluluğun tanımını nasıl yapar? Son olarak okurlarımıza bu konuda ne söylemek istersiniz?

Bizim için mutluluk, 7 yaşında hasta olarak kapımızdan giren bir evladımızın, 12 yaşında iyileşip diğer çocuklara "Bakın ben başardım, siz de başarabilirsiniz" diyerek moral vermesidir. Bodrum'daki bağış otelimizde ilk kez denizi gören, yüzme öğrenen bir çocuğun kahkahasıdır. Mutluluk, paylaşmaktır; bir çocuğun hayatına dokunarak ona gelecek umudu vermektir. 9 milyon gönüllümüzle biz aslında kocaman bir mutluluk ordusuyuz ve herkesi bu iyiliğin, dolayısıyla bu eşsiz mutluluğun bir parçası olmaya davet ediyoruz

İyiliğin Geri Dönüşümü:
Engel Tanımayan 18 Yıllık Dayanışma

Eskişehir'in sokaklarında başlayıp 18 yıldır büyüyen bu iyilik hareketi, Halit Aydoğan ile torununun el ele vererek binlerce hayata dokunuşunun hikayesi. @Dedetorunmavikapak ismiyle gönüllerde yer eden bu ikili, "ellerimiz kirlensin, yüreklerimiz asla" diyerek çıktıkları yolda umut toplamaya devam ediyor.

Nisan sayımızda, plastiği özgürlüğe dönüştüren bu ilham verici hikayenin mimarları Halit Aydoğan ve Melike Sarıtaş ile bir araya geldik.

Sizi tanıyarak başlayalım. Bu iyilik hareketi ilk kıvılcımını nerede ve nasıl aldı?

Melike Sarıtaş: Her şey ben anaokulundayken okulda düzenlenen bir kapak toplama yarışı ile başladı. Yeterli sayıyı toplayamadığım için dergiye çıkma hakkını kaybetmiştim, eve gelip dedeme ağlayarak durumu anlattığımda o gün bana: "Ağlama, seni ben dergiye çıkaracağım" sözünü verdi. O günden sonra yazın bisikletle, kışın arabayla kapak toplamaya başladık. Sadece bir dergi sayfasından ibaret olan çocukluk hayalim, annesinin sırtında taşınan bir çocuğun "Anne, keşke benim de sandalyem olsa da sen yorulmasan" cümlesini duymamızla ömürlük bir vicdan borcuna dönüştü.

18 yıldır hiç durmadan devam ediyorsunuz. Bu kadar uzun soluklu bir mücadelenin sırrı nedir?

Halit Aydoğan: Biz bu işe 18 yıl önce torunumun gözyaşlarını dindirmek için başladık ama bugün 86 milyonun sağlığı ve mutluluğu için devam ediyoruz. İşin sırrı samimiyet ve inat, torunuma "Gözlerimizi yumana kadar bu projeyi yapacağız" diye söz verdim. Gittiğimiz evlerde ev sahibinin sadece iki bardak çıkarabildiği derin yoksulluklara ama o sandalyeye kavuştuklarındaki o muazzam sevince şahit olduk. Bu mutluluğu bir kez tadınca bir daha bırakamıyorsunuz.

"Mavi Kapak" ismiyle özdeşleştiniz ancak her türlü kapağı topladığınızı söylüyorsunuz. Aradaki fark nedir?

Melike Sarıtaş: Aslında her renk ve her boyut plastik kapağı kabul ediyoruz. Mavi kapaklar ham madde özelliği nedeniyle geri dönüşümde biraz daha değerli ve bizi sandalyeye daha hızlı ulaştırıyor. Ancak bizim için asıl önemli olan kapağın rengi değil, arkasındaki niyettir. Çöpten aldığımız her kapak, birisinin özgürlüğe açılan penceresi oluyor. Ortalama 30 bin damacana kapağı veya 200 bin küçük kapak bir araya geldiğinde bir sandalye ediyor.

Hazırlayan: Ufuk Akçay

80 yaşındaki bir çınar olarak bu lojistik süreci nasıl yönetiyorsunuz? Yorulmuyor musunuz?

Halit Aydoğan: Yorulmak ne kelime, bu kapaklar benim hayat enerjim!. Kapaklar bazen çok kirli gelir; hepsini tek tek yıkarım, ayıklarım ve kırım fabrikasına gönderirken dağılmasınlar diye çuvalları ellerimle dikerim. Depomuzda bazen 10-12 ton kapak birikiyor. Sosyal medyada adresimizi bulamayanlar bile "Halit Aydoğan Torun Mavi Kapak" yazarak Türkiye'nin öbür ucundan kapıma kadar gelebiliyor; bu sevgi ve güven varken yorgunluk sadece tatlı bir huzur olarak kalıyor.

Sosyal medyada büyük bir kitleye ulaştınız. Dijital dünya bu iyilik hareketini nasıl değiştirdi?

Melike Sarıtaş: Sayfamızı 2017 yılında sadece dedemle anılarımız kalsın diye kurmuştuk ancak bir anda büyüdü ve tüm Türkiye el ele verdi. Artık sadece kapak gelmiyor; insanlar kıyafet, erzak, oyuncak, hatta sokak hayvanları için mama bile gönderiyor. Biz kurumsallaşmak yerine bireysel bir aile işi olarak kalmak istedik; insanlar o dede-torun sıcaklığını görünce bize daha çok güvendi. Mottomuz hiç değişmedi: "Ellerimiz kirlensin ama yüreklerimiz asla".

Yolunuza taş koymak isteyenler, zorluk çıkaranlar olmadı mı hiç?

Melike Sarıtaş: Olmaz mı? 18 yılda her şey toz pembe değildi; hesabımız çalındı, kapaklarımız çalındı, işimizi bıraktırmak isteyenler oldu. Lise yıllarımda arkadaşlarım gözümün önünde kapakları çöpe atıp bana vermezlerdi. Ama biz önümüze çıkan taşlara takılmak yerine, onların üzerinden atlamayı seçtik. Çünkü biz biliyoruz ki yarın hepimiz birer engelli adayıyız ve başımızı yastığa koyduğumuzdaki o huzur tüm engelleri unutturuyor.

Kapakların dışında bahçenizde pil biriktirdiğinizi de gördük. Pillerle ilgili bu hassasiyetinizin sebebi nedir?

Halit Aydoğan: Atık piller, 86 milyonun ortak geleceği ve yaşam hakkıyla doğrudan ilgilidir. Doğaya kontrolsüzce bırakılan tek bir pil bile, 25 metrekarelik bir alanı yaklaşık çeyrek asır boyunca ağır metallerle zehirleme gücüne sahiptir. Bu sinsi zehir önce toprağa, ardından akarsular ve barajlar yoluyla soframıza gelen ekinlere kadar sızmaktadır. Bizler, bu hayati tehlikenin önüne geçmek için pilleri titizlikle topluyor; belediyelerimiz aracılığıyla çimento fabrikalarındaki özel yüksek ısılı ocaklarda güvenli bir şekilde imha edilmesini sağlıyoruz.

Son olarak, bu röportajı okuyan Kent dergisi okurlarına nasıl bir çağrıda bulunmak istersiniz?

Melike Sarıtaş: "Bizim kapımız; niyetinde iyilik, heybesinde umut olan her yüreğe sonuna kadar, ardına kadar açık; yeter ki bir elden tutmaya niyet edin, biz o köprüyü beraber kurarız."

Bu iyilik hareketine destek olmak ve çalışmaları yakından takip etmek için Instagram'da @dedetorunmavikapak sayfasını ziyaret edebilirsiniz.

Hazırlayan: Ufuk Akçay

BİR ATÖLYEDEN DOĞAN MİRAS: ÜRETİMİN, AİLENİN VE TUTKUNUN 50 YILLIK YOLCULUĞU

Her şey küçük bir sanayi atölyesinde başladı…

1975 yılında bir ustanın ellerinde şekillenen demir, aslında sadece bir makineye değil, kuşaklar boyu sürecek bir hikâyeye dönüşüyordu. O gün atılan temeller, yıllar içinde bir ailenin emeğiyle büyüdü, değişti, gelişti… Ama hiçbir zaman özünü kaybetmedi. Bugün Tekniker Makina'nın hikâyesi; dededen babaya, babadan iki kız kardeşe uzanan güçlü bir üretim mirasının izlerini taşıyor. Bir yanda sanatın estetik bakışı, diğer yanda mühendisliğin sistemli gücü… Farklı disiplinlerden gelen iki zihin, aynı hedefte buluşuyor: üretmek, geliştirmek ve iz bırakmak...

Bu; "imkânsız" denilenin mümkün kılındığı, emeğin akılla birleştiği ve en önemlisi, bir ailenin birlikte büyüyerek güçlendiği bir yolculuk. Bugün geldiği noktada Tekniker Makina, güvenin, sürekliliğin ve tutkunun somut bir karşılığı. Çünkü bazı hikâyeler nesilden nesile yaşanır.

Öncelikle sizi tanıyabilir miyiz? Tekniker Makina'nın kuruluş hikâyesi nasıl başladı ve bugün geldiğiniz noktayı nasıl özetlersiniz?

Biz iki kardeş olarak üretimin içinde büyüdük. Dedemiz Ruşen Erşahin'in 1975'te küçük sanayide kurduğu atölye, babamızı mühendisliğe yönlendirdi. Babamızın katkılarıyla gelişen Tekniker Makina, 1996'da Eskişehir OSB'ye taşınarak bugünkü temellerini attı.

Ben, Hande Erşahin Cabur, Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar mezunuyum. Müzeler kompleksinde edindiğim estetik bakış açısı, bugün tasarım süreçlerimize katkı sağlıyor.
Ben, Duygu Zerrin Bostancı, Bilkent Endüstri Mühendisliği mezunuyum. Yüksel Holding ve HAVELSAN'daki deneyimim, süreç yönetimi ve verimlilik konularında güçlü bir altyapı kazandırdı.

Farklı disiplinlerden gelen bakış açılarımızı aileden gelen üretim tecrübesiyle birleştirerek Tekniker Makina'yı daha güçlü bir yapıya taşıdık.

Kuşaklar arası bir işi yürütmenin en zor yanı, değişime uyum sağlarken değerleri korumak. Ancak bu çeşitlilik, tecrübe ile yeniliği birleştirerek bizi daha esnek ve güçlü kıldı.

Dededen toruna uzanan bir üretim hikâyeniz var. Bu kuşaklar arası yolculukta sizi en çok zorlayan ve aynı zamanda işinizi kolaylaştıran unsurlar neler oldu?

Kuşaklar arası bir işi yürütmenin en zor yanı, değişime uyum sağlarken geleneksel değerleri koruyabilmek. Farklı bakış açıları zaman zaman karar süreçlerini zorlaştırsa da en büyük avantajımız bu çeşitlilik oldu. Tecrübe ile yeniliğin birleşimi, bizi daha sağlam ve esnek bir yapıya taşıdı.

Tekniker Makina'yı sektörde farklı kılan en önemli özellikler nelerdir?

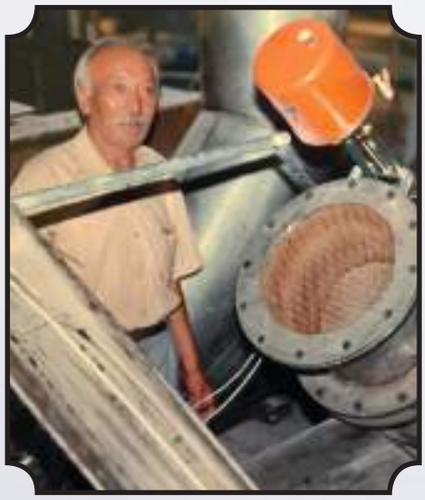
Bizi farklı kılan en önemli unsur, standart çözümler yerine tamamen müşteriye özel üretim yapmamız. Her projeye sıfırdan ve ihtiyaca göre yaklaşıyoruz. Sürecin başından sonuna kadar müşterilerimizle sürekli iletişim halinde olmamız ve hızlı geri dönüş sağlayabilmemiz de önemli

Sınıf, Gayri Sıhhi Müessesaler
Açma Ruhsatnamesidir

bir avantaj. Kaliteden ödün vermeden çözüm üretmek ise temel prensibimiz.

Özel makine üretimi ciddi bir mühendislik ve vizyon gerektiriyor. Tasarım ve üretim süreciniz nasıl ilerliyor?

Süreç, müşteri ihtiyacını doğru anlamakla başlıyor, ardından mühendislik ekibimizle analiz ve tasarım aşamasına geçiyoruz. 3D modelleme ve teknik hesaplamaların ardından üretim sürecine giriyoruz.

Bunun yanı sıra otomotiv sektörüne yan sanayi üretimi de gerçekleştiriyoruz. Tüm süreçlerde kalite kontrol adımlarını titizlikle uygulayarak, teslimat öncesi tüm testleri eksiksiz tamamlıyoruz.

Bugüne kadar gerçekleştirdiğiniz projeler içinde sizi en çok gururlandıran çalışma hangisiydi?

Aslında her projenin bizim için ayrı bir değeri var. Ancak özellikle zor şartlarda, tamamen sıfırdan geliştirip başarıyla teslim ettiğimiz projeler bizim için daha özel. Müşterinin "bu mümkün değil" dediği noktada çözüm üretebildiğimiz işler, bizi en çok gururlandıran çalışmalar arasında yer alıyor.

Şu an Tekniker Makina hangi alanlarda üretim yapıyor?

Ağırlıklı olarak Ford Otosan'a yan sanayi kapsamında seri üretim yapıyor, bunun yanında özel makine ve müşteri odaklı endüstriyel çözümler geliştiriyoruz.

50 yılı aşkın deneyimimizle farklı sektörlere proje bazlı makine, makine aksamları ve çelik konstrüksiyon üretimi gerçekleştiriyoruz.

Tekniker Makina çatısı altında çalışan bir ekibin uyumu ve mutluluğu, sizce üretimin kalitesine nasıl yansıyor?

Bir üretimin kalitesi yalnızca kullanılan malzeme ya da teknolojiyle değil, o işi yapan insanların motivasyonuyla da doğrudan ilgilidir. Mutlu ve uyumlu bir ekip, işine daha fazla sahip çıkar ve detaylara daha çok özen gösterir.

Biz de ekip içinde saygıya, güçlü iletişime ve aidiyet duygusuna büyük önem veriyoruz. Ekibimizde, uzun yıllardır bizimle birlikte çalışan ve hatta dedemizin işe aldığı ekip arkadaşlarımızın bulunması, bizim için ayrı bir gurur kaynağı.

Müşterilerinizle geliştirdiğiniz uzun vadeli iş birlikleri ve aldığınız geri bildirimler, işinize duyduğunuz bağlılığı nasıl etkiliyor?

Uzun vadeli iş birlikleri bizim için son derece kıymetli. Müşterilerimizin tekrar bizi tercih etmesi, doğru yolda ilerlediğimizin en güçlü göstergesi.

Aldığımız olumlu geri bildirimler motivasyonumuzu artırırken, eleştiriler de kendimizi geliştirmemiz için önemli bir fırsat sunuyor. Bu denge, işimize olan bağlılığımızı her geçen gün daha da güçlendiriyor.

Bugün geriye dönüp baktığınızda, "iyi ki bu işi yapıyoruz" dedirten ve sizi gerçekten mutlu eden şey nedir?

Somut bir şey üretmek ve bunun bir ihtiyaca çözüm olduğunu görmek, tarif edilmesi zor bir mutluluk. Aynı zamanda aileden gelen bir mirası daha ileriye taşımak bizim için ayrı bir gurur kaynağı.

En önemlisi ise, yaptığımız işin arkasında durabilmek ve güvenilir bir marka olarak anılmak… İşte bizi gerçekten mutlu eden şey tam olarak bu.

BİR ADALET MÜCADELESİ:

Çocukluğun Kırılmayan Kaleleri

HUKUK KÖŞESİ

AV. SULTAN BALLI

Dosyaların arasında kaybolmuşken başımı kaldırıyorum… Dışarıda 23 Nisan. Bayraklar dalgalanıyor, çocukların sesi şehrin üzerine yayılıyor. O an, her yıl olduğu gibi aynı soruyla karşı karşıya kalıyorum: Biz çocuklara gerçekten ne veriyoruz? Bir gün mü… yoksa bir ömür sürecek haklar mı?

Bir avukat olarak konuşuyorum, evet. Ama bu satırları yazarken sadece bir hukukçu değilim. Çünkü mesele kanun maddelerinin çok ötesinde. Hukuk bize açıkça şunu söyler: 18 yaşına kadar herkes çocuktur. Ama bu tanım, aslında çok daha büyük bir sorumluluğun altını çizer. O çocukların her biri, hem ailesinin hem de devletin güvencesi altındadır. Bu, bir tercih değil; hukuki ve insani bir yükümlülüktür.

Çocuk hakları dediğimiz kavram, yalnızca sevgiyle büyütülmekten ibaret değildir. Elbette aile temel yapı taşıdır. Ancak ailenin yetersiz kaldığı ya da kalabileceği her durumda, devletin koruyucu ve destekleyici mekanizmaları devreye girmek zorundadır. Nitekim hukukumuzda da "çocuğun üstün yararı" ilkesi, tüm değerlendirmelerin merkezinde yer alır. Bu ilke, uygulamada gözetilmesi gereken temel bir ölçüttür.

Ancak uygulamaya baktığımızda, her zaman ideal bir tabloyla karşılaştığımızı söylemek zor. Özellikle çocukların beyanlarının değerlendirilmesi sürecinde, hassasiyetin her zaman aynı düzeyde korunamadığı durumlar olabiliyor. Oysa çocukların anlatımları, gelişim düzeyleri dikkate alınarak, uzman desteğiyle ve uygun yöntemlerle değerlendirilmelidir. Bu, hem adil yargılanma hakkının hem de çocuğun korunmasının bir gereğidir.

Unutmamak gerekir ki adalet, doğru şekilde dinleyebilmektir. Çocukların adli süreçlerde psikologlar ve uzmanlar eşliğinde, kendilerini güvende hissedecekleri ortamlarda ifade vermeleri bu nedenle büyük önem taşır. Amaç: çocuğu yormadan, incitmeden ve yönlendirmeden gerçeğe ulaşabilmektir.

Elbette çocuk hakları, hayatın her alanında kendini gösterir. Bir çocuğun yaşama ve gelişme hakkı; sağlıklı beslenmeden güvenli bir çevrede büyümeye, nitelikli eğitimden sosyal hayata katılıma kadar geniş bir alanı kapsar. Eğitim, bu sürecin en temel yapı taşlarından biridir ve hiçbir koşulda bir ayrıcalık olarak değerlendirilemez.

Hazırlayan: Av.Sultan Ballı

Bununla birlikte, günümüz koşullarında çocukların sosyal gelişimi açısından oyun hakkı da en az eğitim kadar önemlidir. Oyun, bir çocuğun dünyayı tanıma biçimidir. Ancak zaman zaman aşırı korumacı yaklaşımlar, çocukların sosyal alanlardan uzaklaşmasına neden olabilmektedir. Bu durum, çocukların dijital ortamlara daha fazla yönelmesine zemin hazırlayabilmektedir.

Dijital dünya ise beraberinde yeni risk alanlarını getirmektedir. Özellikle çevrimiçi ortamlarda çocukların mahremiyetinin korunması, günümüzde üzerinde hassasiyetle durulması gereken konuların başında gelmektedir. Ailelerin ve toplumun bu konuda bilinçli hareket etmesi, çocukların kişisel verilerinin ve özel yaşamlarının korunması açısından büyük önem taşır. Unutulmamalıdır ki çocukların da özel hayatın gizliliği hakkı bulunmaktadır.

Çocuklara ilişkin bir diğer önemli konu ise katılım hakkıdır. Çocuklar yalnızca korunması gereken bireyler değil; aynı zamanda görüş ve düşüncelerini ifade edebilen bireylerdir. Bu nedenle kendilerini ilgilendiren konularda, yaş ve gelişim düzeylerine uygun şekilde fikirlerinin alınması önemlidir. Bu yaklaşım, çocuğun birey olarak kabul edilmesinin bir göstergesidir.

Ayrıca tüm çocukların eşit haklara sahip olduğu unutulmamalıdır. Engelli çocuklar, ekonomik zorluklar yaşayan çocuklar ya da farklı sosyal koşullarda büyüyen çocuklar için de aynı hakların sağlanması, sosyal devlet ilkesinin bir gereğidir. Eşitlik, yalnızca teoride değil, uygulamada da hissedilmelidir.

İhmal ve istismar konusu ise çocuk hakları alanında en hassas başlıklardan biridir. Fiziksel, duygusal, cinsel ve ekonomik boyutlarıyla ele alınması gereken bu durumlar, çocukların gelişimini doğrudan etkiler. Bu nedenle erken farkındalık, doğru yönlendirme ve koruyucu mekanizmaların etkin çalışması büyük önem taşır.

Tüm bu çerçevede baktığımızda, çocuk hakları aslında bir bütünün parçalarıdır. Koruma, gelişim, katılım ve eşitlik… Her biri bir diğerini tamamlar.

23 Nisan'ın anlamı da tam olarak burada saklıdır. Bu özel gün, çocuklara verilen değerin, duyulan sorumluluğun bir simgesidir. Onlara sadece bir gün değil, haklarıyla güvence altına alınmış bir yaşam sunabilmek esas olandır.

Bazen düşünüyorum… kendisi yetim bir çocuk olarak büyüyen Atatürk neden dünyada eşi benzeri olmayan bir bayramı çocuklara armağan etti? Çünkü mesele sadece sevgi değil. Mesele, çocuklara değer vermek. Onları ciddiye almak. Göz hizasına inmek.

Belki de en büyük ders bu.

Çünkü çocuk hakları bir kelebek etkisidir. Bugün bir çocuğu korursanız, yarın bir toplumu kurtarırsınız.

Ve biz…

çocuklara sadece bir bayram değil, korkmadan büyüyebilecekleri bir dünya borçluyuz.

Hazırlayan: Av.Sultan Ballı

Özlemle geziyorum

Sakarıkaracaören & Nallıhan Kuş Cenneti

Eskişehir'den yola çıktığınızda, şehir yavaş yavaş arkanızda kalır; bildiğiniz sokaklar, tanıdık kalabalıklar geride silinirken yerini daha sade, daha dingin bir yolculuk alır. Nallıhan'a doğru uzanan bu rota, başlı başına bir deneyimdir. Çünkü bu yolun üzerinde, daha önce de uğradığımız ve hafızamızda iz bırakan bir durak vardır:
Sakarıkaracaören Köyü. Bu kez de yolumuzun üzerindeydi… ve uğramadan geçmek mümkün değildi.

Köye girdiğiniz anda tanıdık bir huzur sarıyor etrafı. Sanki daha önce bıraktığınız bir duyguyu yeniden bulmuş gibi… Taş ve kerpiç dokulu evler, ahşap kapılar, avlularda kuruyan sebzeler, tandırdan yükselen hafif is kokusu… Bahçe kenarlarında oturan insanlar, yoldan geçenlere içten bir selam verir gibi bakıyor. Burada zamanın akışı farklı; saatler değil, güneşin gökyüzündeki yeri belirliyor ritmi. Daha önce geldiğimizde hissettiğimiz o dinginlik, bu kez daha tanıdık, daha derin. Kısa bir mola verip köyün içinde yürümek, bir çeşmeden su içmek ya da sadece sessizliği dinlemek bile insanın içini yavaşlatıyor. Ve anlıyorsunuz ki bazı yerler, sadece bir kez görülmez… insanı kendine tekrar tekrar çağırır. Yol yeniden başladığında doğa

Hazırlayan: Özlem Aslan

sizi biraz daha içine çekiyor. Kıvrılan yollar, derinleşen vadiler ve ufukta beliren geniş açıklıklar… Derken bir virajı döndüğünüzde, tüm yolun ödülü gibi bir manzara çıkıyor karşınıza: Nallıhan Kuş Cenneti. İlk bakışta sizi karşılayan şey kuşlar değil, adeta katman katman açılan renkli tepeler oluyor. Sarı, kızıl, kahverengi ve yer yer gri tonlar… Bu renkler, milyonlarca yıl boyunca biriken tortul tabakaların, rüzgâr ve suyla aşınması sonucu ortaya çıkmış doğal bir sanat eseri. Demir oksitlerin oluşturduğu kızıllar, kil minerallerinin verdiği sarı tonlar ve diğer minerallerin katkısıyla oluşan geçişler… Her katman, doğanın sabırla yazdığı bir zaman çizelgesi gibi.

Günün farklı saatlerinde bu tepeler bambaşka yüzler gösteriyor. Sabahın erken ışığında daha yumuşak ve pastel, öğle saatlerinde daha sert ve kontrastlı, gün batımında ise adeta alev almış gibi derin ve sıcak… Özellikle gün batımı saatlerinde, tepelerin üzerine düşen altın tonlar ve gölgelerin yarattığı çizgiler, fotoğrafçılar için eşsiz bir sahne kuruyor. Geniş açı lensle bu katmanları vurgulamak, yukarıdan bakış noktalarından derinlik yaratmak mümkün. Minimal fotoğraf sevenler için ise sadece renk geçişlerinden oluşan soyut kareler bile yakalanabiliyor.

Bir süre sonra gözünüz manzaradan gökyüzüne kayıyor. İşte o an Nallıhan'ın gerçek hikâyesi başlıyor. Burası, Afrika ile Avrupa arasında uzanan göç yolları üzerinde önemli bir durak. Özellikle ilkbahar ve sonbahar aylarında, yani göç mevsimlerinde, bu alan adeta yaşayan bir sahneye dönüşüyor. Flamingoların zarif süzülüşü, pelikanların ağır ama etkileyici uçuşu, suyun kıyısında sabırla bekleyen balıkçıllar, bir anda havalanan ördek sürüleri… Ve yukarıda, neredeyse hiç kanat çırpmadan süzülen kartallar ve şahinler. 190'dan fazla kuş türünün gözlemlendiği bu alan, her gelişte farklı bir hikâye sunuyor. Sabahın ilk saatlerinde kuş hareketliliği en yoğun hâlini alırken, akşamüstü ise daha sakin ama daha dramatik bir atmosfer oluşuyor.

Gezmek ve keşfetmek isteyenler için bölge oldukça zengin. Seyir terasları, özellikle Sarıyar Barajı'nı yukarıdan gören noktalar, hem kuş gözlemi hem de manzara fotoğrafları için en ideal alan-

Hazırlayan: Özlem Aslan

lar. Burada uzun süre oturup sadece izlemek bile başlı başına bir deneyim. Biraz daha keşfetmek isteyenler için, tepelerin olduğu bölgelere doğru yapılan kısa yürüyüşler, manzarayı farklı açılardan görme imkânı sunuyor. Her adımda değişen perspektif, her durakta yeni bir kadraj demek.

Fotoğrafçılar için birkaç öneri kaçınılmaz: Sabahın erken saatlerinde düşük açıdan gelen ışıkla yumuşak tonlar yakalanabilir. Gün batımında ise silüetler ve uzun gölgeler güçlü kompozisyonlar oluşturur. Tele lensle kuşların detaylarını yakalamak mümkünken, geniş açı lensle hem gökyüzünü hem de katmanlı tepeleri aynı karede buluşturabilirsiniz. Rüzgârsız günlerde su yüzeyinde oluşan yansımalar ise ayrı bir hikâye sunar. Ayrıca seyir noktalarından aşağı doğru bakarak, kuş sürülerini ve suyun üzerindeki hareketi üstten kadrajlamak oldukça etkileyici sonuçlar verir.

Eskişehir'den buraya gelenler için aslında tek bir neden yok. Kimi doğayı dinlemek için geliyor, kimi fotoğraf çekmek için, kimi de sadece biraz uzaklaşmak için… Ama herkesin ortak bir hissi oluyor: burada zaman biraz yavaşlıyor.

Sakarıkaracaören'de yeniden hatırlanan o sade huzur, Nallıhan'da doğanın büyüklüğüyle birleşiyor ve belki de bu yolculuğun en kıymetli tarafı şu: İnsan, bazen en iyi kareyi çekmek için değil, sadece bakmak için durduğunda gerçek güzelliği fark ediyor. Nallıhan Kuş Cenneti'nden dönerken yanınızda bir tek fotoğraflar değil; ışığı, rüzgârı, renkleri ve o derin sessizliği de götürüyorsunuz. Çünkü bazı yolculuklar, insanda bıraktığı izlerle anlam kazanıyor.

Hazırlayan: Özlem Aslan

KAÇIŞ OYUNU KORKU EVİ

KOLEKSİYONCU

AYİN

Tamamlanmadan Okunduğu Anda:

Kapılar kapanır. Işıklar değişir. Zaman bozulur. Ev artık bir ev değildir. Çıkışlar kapanır. Odalar aynı kalır ama anlamları değişir. Ev, oyuncular için bir hapishaneye dönüşür. Ruhlar uyanır. Ama bu ruhlar yardım etmez. Yanıltır. Fısıldar. Yalan söyler.

Bu evden çıkmanın tek bir yolu vardır: *Başlatılan ayini bozmak. Ama bir ayin, sadece başka bir ayinle bozulur.*

Oyun süresi 70 dakika - Tür : Psikolojik Korku / Ritüel - -Okült - Atmosferik Ruhani Ev / Hikaye Tabanlı Korku Temalı Kaçış Oyunu

Oyun Alanı : 6 Oda + 1 Tünel + 1 Koridor + 15 Kilit

0532 774 06 26 - 0542 107 97 93

TikTok @koleksiyoncukorkuevi

Hoşnudiye, Altın Sk. No:12,Tepebaşı/Eskişehir, Türkiye

BİR ŞEHRİ SAHNEYE DÖNÜŞTÜREN ADAM

Ahmet Can Akdemir

Her şey küçük bir fikirle başlar. Ama bazı fikirler zamanla bir şehrin parçasına dönüşür. Ahmet Can Akdemir'in hikâyesi de böyle başlıyor. İlk adımlarını attığında elinde büyük sahneler ya da kalabalıklar yoktu; ama insanları bir araya getirme isteği ve bunun peşinden gitme cesareti vardı. Öğrenerek, zorlanarak, risk alarak ilerledi. Çünkü bu işin görünen yüzünün ardında planlamalar, krizler ve vazgeçmemeyi gerektiren bir süreç vardı.

Bugün ise şehrin ritmini değiştiren, insanlara aynı anda aynı duyguyu yaşatan anlar kurgulayan bir isim. Gastrofest gibi organizasyonlarla insanları bir araya getiren bu yolculuk, onun için hayatlara dokunan ve hatırlanan anlar bırakan bir hikâye. Ve tüm bu yoğunluğun içinde saklı olan ortak duygu: mutluluk.

Nisan sayımızın "mutluluk" temasında; şehre mutluluk getiren organizasyonlara imza atan bir isimle birlikteyiz. Okurlarımız için sizi ve bu yolculuğu kısaca tanıyabilir miyiz?

32 yaşındayım. Ankara'da büyüdüm, üniversite için Eskişehir'e geldim ve Basın Yayın okudum. Öğrencilik yıllarında medya sektörüne adım attım; haber sitesi ve ardından bir magazin dergisi çıkardık. O süreçte Eskişehir'i yakından tanıma fırsatı buldum.

Gastrofest coşkusu her yıl büyüyerek devam ediyor

2019'da kâğıt krizinin etkisiyle dergiciliği bırakmak zorunda kaldık. Ancak o dönemde aklımda bir fikir vardı: Eskişehir'de güçlü bir ödül organizasyonu yapmak. Böylece Eskişehir Başarı Ödülleri ortaya çıktı. İlk yıl 110 bin, ikinci yıl 200 binden fazla kişinin oy kullandığı bir organizasyon oldu. Bu da bize şehrin potansiyelini çok net gösterdi. Ardından festival fikri doğdu ve bugün Kahve Festivali, Gastrofest gibi organizasyonlara ulaştık.

Medyadan organizasyon tarafına geçişinizde sizi besleyen şey neydi?

Her iki alanda da kitlelere hitap ediyorsunuz. Ama organizasyon tarafında insanların mutluluğunu birebir görüyorsunuz. Bu çok güçlü bir motivasyon.

Gençlik dönemimde Uğur Mumcu gibi isimlerden etkilendim. Onun cesareti ve duruşu benim için önemli bir referanstı. Bugün yaptığım işlerde de adil ve hakkaniyetli olmaya özen göstermemin temelinde bu yaklaşım var.

Hazırlayan: Ufuk Akçay

Organizasyonun arkasındaki isim

> *"İnsanların mutlu olduğunu görmek en büyük motivasyon."*

Eskişehir'in potansiyeline inanmak gerekiyor. Bu şehir çok özel ve çok güçlü.

Kahve Festivali ve Gastrofest bugün şehrin en önemli etkinliklerinden. Bu süreç nasıl gelişti?

Kahve Festivali ilk başladığında çok iyi değildi, hatta açıkçası başarısız bir başlangıç yaptık. Ama pes etmedik. İkinci ve üçüncü organizasyonla birlikte işi geliştirdik. Bugün Türkiye'nin en geniş katılımlı kahve festivallerinden biri haline geldi.

Bu festival yüzlerce standın, tadım alanlarının ve etkinliklerin olduğu çok katmanlı bir deneyim sunuyor. Türkiye'nin farklı şehirlerinden yoğun katılım alıyoruz.

Gastrofest ise bu ilginin doğal bir sonucu olarak ortaya çıktı. Kahve Festivali'nde yer almak isteyen yeme-içme markalarından gelen taleple doğdu. Burada özellikle Eskişehirli işletmeleri ön planda tutuyoruz ve şehrin kendi değerlerini öne çıkarıyoruz.

Eskişehir'in bu alandaki potansiyelini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Eskişehir çok güçlü bir şehir. Türkiye'nin en çok yerli turist alan şehirlerinden biri. Uzun yıllar bu şehirde büyük organizasyonların tutmayacağı düşünülüyordu ama bunun doğru olmadığını gördük.

Bu süreçte Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanımız Ayşe Ünlüce'nin desteği çok kıymetliydi. Hem vizyonu hem yaklaşımıyla bu işlerin önünü açtı. Kentpark'ın festival alanı olarak kullanılması da bu anlamda çok önemli bir kazanım oldu.

Yaptığınız işin en güçlü duygusu ne?

İnsanların mutlu olduğunu görmek. Bir gün boyunca orada vakit geçirip, gülerek ayrılmaları… Bu gerçekten tarif edilemez bir duygu.

Ayrıca bu işi sadece ticari bir organizasyon olarak görmüyoruz. Gaziler, şehit yakınları ve engelli bireyler her yıl festivale ücretsiz katılabiliyor. Bazen bunun çok duygusal geri dönüşleri oluyor. Küçük bir teşekkür, bir anı, bir fotoğraf… Bunlar bizim için en değerli kazanım.

Yaklaşan Kahve Festivali için neler söylemek istersiniz?

5-6-7 Haziran'da Kentpark'ta olacağız. Daha önce gelmeyenlere tek bir şey söyleyebilirim: Bir kez gelsinler, devamı zaten gelir. Bu yıl da güçlü bir sahne programımız var. Duman, Can Bonomo, Yaşar, Soner Sarıkabadayı gibi isimler sahnede olacak. Ama festivalin asıl gücü atmosferinde; gün boyu yaşayan, deneyim sunan bir yapı.

Son olarak gençlere ve Eskişehir'e dair bir mesajınız var mı?

Eskişehir'in potansiyeline inanmak gerekiyor. Bu şehir çok özel ve çok güçlü. Gençlere de şunu söyleyebilirim: İnandıkları yoldan vazgeçmesinler. Biraz gerçekçi olsunlar ama imkânsızı istemekten de korkmasınlar. Çünkü bazen en güzel işler tam da oradan doğuyor.

Eskişehir'in sahnesi kuruluyor: Perde arkasında güçlü bir ekip var.

Türkiye'nin en büyük konsept festivali

5 HAZİRAN *CUMA*

DOLU KADEHİ

TERS TUT

5 HAZİRAN *CUMA*

SELİN

5 HAZİRAN *CUMA*

GÖKSEL

İPEKÇİ

DUMAN

6 HAZİRAN *CUMARTESİ*

DUMAN

6 HAZİRAN *CUMARTESİ*

CAN

BONOMO

6 HAZİRAN *CUMARTESİ*

AFRA

THE MERLOT HOTEL | EFENAZ LOJİSTİK | donasdöner | Hey | ESKİŞE

5-6-7 Haziran Tarihlerinde Kentpark'ta.

7 HAZİRAN *PAZAR*

YAŞAR

7 HAZİRAN *PAZAR*

SONER SARIKABADAYI

7 HAZİRAN *PAZAR*

TOUCHE

eski şehir kahve festivali

7 HAZİRAN *PAZAR*

RETROBÜS

HİR YILI | onn. | Eskişehir Ajansı | EMSA | %bubilet

Sadelikteki Derinlik: "Kanso" Fotoğraf Sergisi

Bazen bir fotoğraf, ne kadar çok şey anlattığıyla değil; neyi dışarıda bıraktığıyla derinleşir. Gürültünün ve hızın içinde kaybolan bakışlarımız için "Kanso", sade olanın gücünü hatırlatan bir durak oldu. Eskişehir Fotoğraf Sanatı Derneği (EFSAD) bünyesinde gerçekleştirilen Minimal Fotoğraf Atölyesi'nin ürünü olan bu sergi, izleyicisini fazlalıklardan arınmış bir görsel dünyanın içine davet etti.

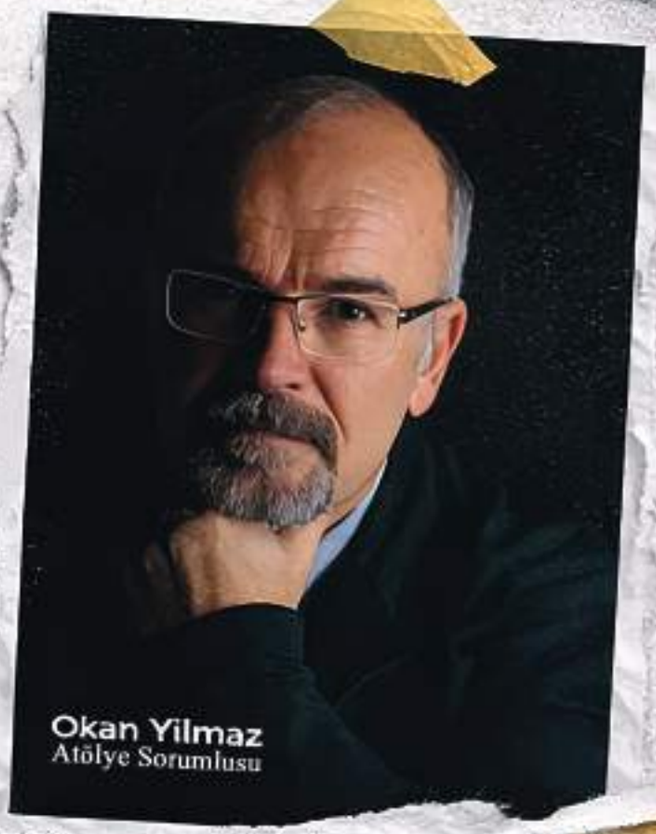
Kasım 2025'te başlayan ve aylar süren yoğun bir üretim sürecinin ardından ortaya çıkan "Kanso", 21 fotoğrafçının ortak bir düşünce etrafında buluştuğu güçlü bir anlatıya dönüştü. Atölye yürütücüsü fotoğraf sanatçısı Okan Yılmaz'ın rehberliğinde şekillenen bu süreç, bakışın sadeleşmesi, kadrajın berraklaşması ve özün ortaya çıkarılması üzerine kurulu bir yolculuktu. Sergi, bu yolculuğun en yalın ve en etkili yansımalarından biri olarak sanatseverlerle buluştu.

Adını Japon estetik felsefesinin temel ilkelerinden biri olan "Kanso"dan alan sergi, sadeliği bir eksiltme değil; aksine bir derinleşme biçimi olarak ele alıyor. Her karede gereksiz olanın dışarıda bırakıldığı, dikkat dağıtan unsurların bilinçli olarak ayıklandığı bir anlatım dili hakim. Bu yaklaşım, izleyiciyi zamanda durmaya, düşünmeye ve görmeye davet ediyor. Günümüzün görsel kalabalığı içinde, bu kadar sade ama bir o kadar güçlü bir ifade diliyle karşılaşmak, izleyenler için adeta

bir nefes alanı oluşturuyor. Sergide yer alan her fotoğraf, farklı bir gözün, farklı bir duyarlılığın ürünü olsa da, tüm işler ortak bir hissin etrafında birleşiyor: dinginlik. kolektif üretimin gücünü bir kez daha ortaya koyarken, her sanatçının kendi iç dünyasından süzdüğü minimal anlatım, serginin bütünlüğünü zenginleştiriyor. Bu çeşitlilik içinde kurulan uyum, "Kanso"nun ortak bir farkındalık üretimi olduğunu da gösteriyor.

EFSAD'ın Eskişehir'in kültür ve sanat hayatına sunduğu katkılar arasında özel bir yere sahip olan bu sergi, izleyicisine sadeleşmenin, yavaşlamanın ve gerçekten görmenin ne anlama geldiğini hatırlattı. "Kanso", izleyen herkeste küçük ama kalıcı bir iz bırakarak, fotoğrafın bir düşünme biçimi olduğunu bir kez daha ortaya koydu.

"Kanso" NEDİR?

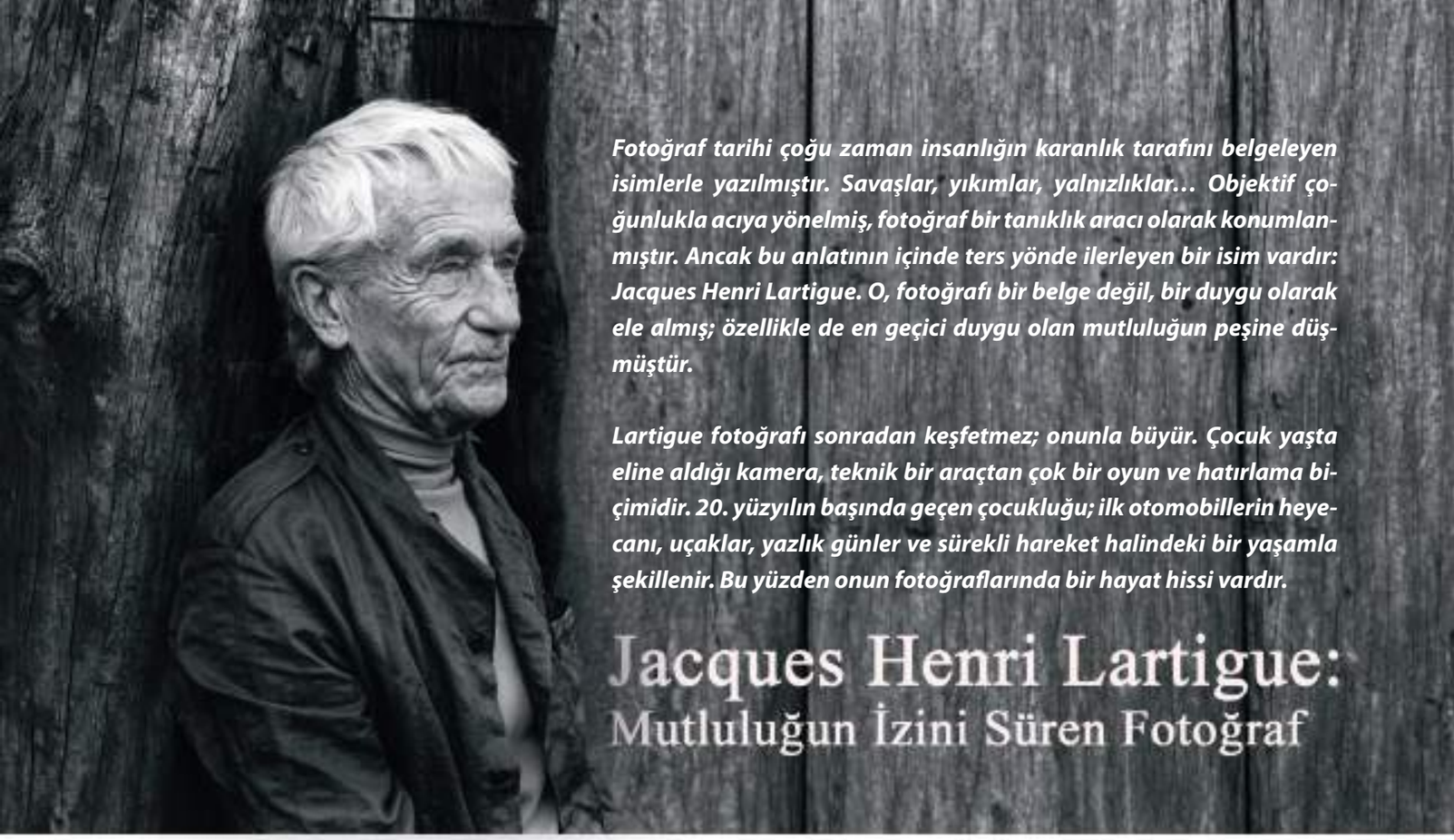
Kanso, Japon estetik felsefesinin temel ilkelerinden biridir ve en yalın haliyle "sadelik" anlamına gelir. Ancak bu sadelik, yüzeysel bir boşluk ya da eksiklik değil; gereksiz olanın bilinçli bir şekilde ayıklandığı, özün ortaya çıkarıldığı bir denge halidir.

Kanso anlayışında amaç, karmaşadan uzaklaşarak yalnızca gerekli olanı bırakmaktır. Fazlalıkların ortadan kaldırılmasıyla, hem görsel hem de düşünsel bir berraklık elde edilir. Bu nedenle Kanso, bir yaşam biçimi olarak da kabul edilir. İnsanlara daha azla yetinmeyi değil, aslında daha azın içinde daha fazlasını görebilmeyi öğretir.

Sanatta ve özellikle fotoğrafta Kanso; sade kompozisyonlar, güçlü boşluk kullanımı ve dikkat dağıtıcı unsurlardan arındırılmış kadrajlarla kendini gösterir. Az sayıda öğeyle anlatılan hikâyeler, izleyiciye daha geniş bir düşünme alanı sunar. Böylece görüntü yalnızca görülen değil, hissedilen ve tamamlanan bir deneyime dönüşür.

Kanso'nun özü şu düşüncede saklıdır: "Az, aslında çoktur." Bu yaklaşım, hem sanat üretiminde hem de günlük yaşamda dinginlik, netlik ve derinlik arayanlar için güçlü bir rehber niteliği taşır.

Hazırlayan: Kent Medya

Fotoğraf tarihi çoğu zaman insanlığın karanlık tarafını belgeleyen isimlerle yazılmıştır. Savaşlar, yıkımlar, yalnızlıklar… Objektif çoğunlukla acıya yönelmiş, fotoğraf bir tanıklık aracı olarak konumlanmıştır. Ancak bu anlatının içinde ters yönde ilerleyen bir isim vardır: Jacques Henri Lartigue. O, fotoğrafı bir belge değil, bir duygu olarak ele almış; özellikle de en geçici duygu olan mutluluğun peşine düşmüştür.

Lartigue fotoğrafı sonradan keşfetmez; onunla büyür. Çocuk yaşta eline aldığı kamera, teknik bir araçtan çok bir oyun ve hatırlama biçimidir. 20. yüzyılın başında geçen çocukluğu; ilk otomobillerin heyecanı, uçaklar, yazlık günler ve sürekli hareket halindeki bir yaşamla şekillenir. Bu yüzden onun fotoğraflarında bir hayat hissi vardır.

Jacques Henri Lartigue:
Mutluluğun İzini Süren Fotoğraf

Onun fotoğraf dilini benzersiz kılan en önemli unsurlardan biri, zamanı ele alış biçimidir. Lartigue için fotoğraf, zamanı durdurmanın bir yolu değildir. Aksine, zamanın içindeki hareketi, geçiciliği ve akışı hissettirme çabasıdır. Bu nedenle karelerinde sıkça teknik olarak "kusurlu" sayılabilecek unsurlar görülür: Eğrilmiş tekerlekler, havada asılı kalmış figürler, beklenmedik kadrajlar… Ancak bu kusurlar, onun estetik dilinin temelini oluşturur. Çünkü Lartigue için önemli olan, anın mükemmel görünmesi değil, o anın hissinin kaybolmamasıdır.

Belki de Lartigue'i fotoğraf tarihinde ayrı bir yere koyan en güçlü özellik, mutluluğu bir konu olarak seçmesidir. Onun karelerinde dramatik çatışmalar, toplumsal krizler ya da varoluşsal karanlıklar yoktur. Bunun yerine güneşli günler, rüzgârda uçuşan elbiseler, gülümseyen yüzler ve hafiflik hissi vardır. Bu yaklaşım, bazı eleştirmenler tarafından yüzeysel ya da gerçeklikten kopuk bulunmuştur. Ancak bu eleştiri, Lartigue'in niyetini gözden kaçırır. O, dünyayı olduğu gibi kaydetmek yerine, dünyayı deneyimlediği haliyle saklamayı tercih etmiştir. Ve bu deneyimin merkezinde mutluluk vardır.

Mutluluğun fotoğrafını çekmek, göründüğünden çok daha zor bir meseledir. Çünkü mutluluk çoğu zaman kısa sürer, kendini kolay ele vermez ve çoğunlukla fark edilmeden geçip gider. Lartigue'in başarısı, bu geçici anları fark edebilme ve onları kaybetmeden yakalayabilme becerisinde yatar. Onun fotoğraflarında gördüğümüz şey yalnızca mutlu insanlar değil, aynı zamanda mutluluğun kendine özgü ritmidir. Hafiflik, hız, spontane anlar ve kontrolsüz güzellik… Tüm bunlar,

onun karelerinde doğal bir akış içinde yer alır.

Lartigue'in fotoğraflarının bir diğer önemli yönü ise kişisel olmasıdır. O, büyük olayların ya da toplumsal dönüşümlerin peşinden gitmez. Aksine, kendi hayatını, çevresini ve en yakınındaki insanları fotoğraflar. Ailesi, arkadaşları, sevgilileri… Bu kişisel yaklaşım, bugün çağdaş fotoğrafın temel taşlarından biri haline gelmiştir. Ancak Lartigue bunu bir sanat manifestosu olarak değil, tamamen içgüdüsel bir şekilde yapmıştır. Onun için fotoğraf, paylaşılmak üzere üretilen bir eser değil, yaşanmış anların biriktirilmesidir.

İlginç olan şu ki, Lartigue'in değeri oldukça geç anlaşılır. Hayatının büyük bir bölümünde fotoğrafçı olarak tanınmaz;

hatta kendisini daha çok ressam olarak görür. Ancak 60'lı yaşlarında keşfedildiğinde, dünya onun çocukluk ve gençlik yıllarına ait fotoğraflarıyla karşılaşır. Bu durum, Lartigue'i fotoğraf tarihinde eşsiz bir konuma yerleştirir. Çünkü onun işleri, çekildikleri dönemin değil, keşfedildikleri dönemin estetiğiyle okunur. Bu da fotoğraflarına zamansız bir karakter kazandırır.

Bugün, dijital çağda fotoğraf üretimi hiç olmadığı kadar hızlı ve yaygın. Her an kaydediliyor, her an paylaşılıyor. Ancak bu yoğunluk içinde çoğu zaman bir şey eksik kalıyor: hissetmek. Lartigue'in fotoğrafları, tam da bu noktada bize önemli bir hatırlatma yapar. Teknik mükemmeliyetin, ekipman bilgisinin ya da estetik kuralların ötesinde, fotoğrafın temelinde bir duygu vardır. Ve bu duygu, çoğu zaman en basit anlarda saklıdır.

Jacques Henri Lartigue'in mirası, bize fotoğrafın sadece bir kayıt aracı olmadığını gösterir. Fotoğraf, aynı zamanda bir seçimdir. Neye baktığımız, neyi görmeye değer bulduğumuz ve hangi anları saklamak istediğimizle ilgilidir. Lartigue, bu seçimlerini mutluluktan yana kullanmıştır. Belki de bu yüzden, onun fotoğrafları yıllar sonra bile hâlâ canlı, hâlâ hareketli ve hâlâ içten görünür.

Sonuç olarak Lartigue, fotoğraf tarihine büyük bir teknik yenilik kazandırmamış olabilir. Ancak o, çok daha önemli bir şey yapmıştır: Fotoğrafın hafif olabileceğini, neşeli olabileceğini ve en önemlisi mutluluğun da sanatsal bir değer taşıyabileceğini göstermiştir. Ve bu, belki de fotoğrafın en zor ama en gerekli hatırlatmalarından biridir.

SOKAĞIN GÜNDEMİ MUTLULUK

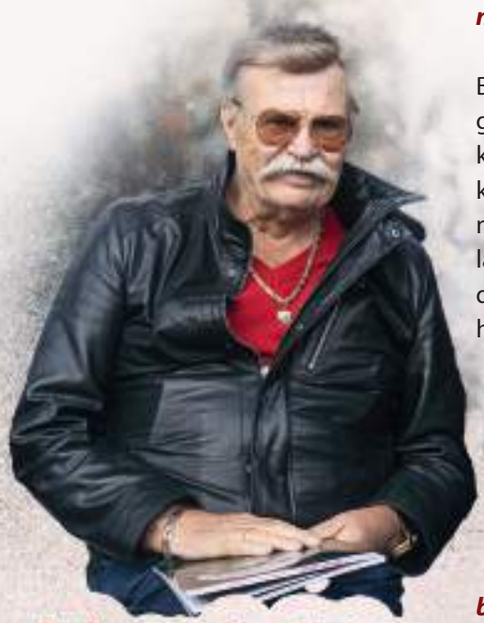
Kent Sokakta

Mutluluk; bazen penceremize düşen ilk güneş ışığı, bazen eski bir dostun samimi selamı, bazen de zorluklara karşı alınan her nefesin şükrüdür. Kent Sokakta ekibi olarak Eskişehir'in ruhuyla harmanlanmış sokaklarında tek bir sorunun peşine düştük: "Sizce mutluluk nedir?"

Aldığımız cevaplar, bu şehrin neden "başka" olduğunu bir kez daha kanıtladı. Kimisi için mutluluk Atatürk Lisesi'nin koridorlarındaki anılar, kimisi için güvenle yürüyebildiği gece sokaklarıydı. Kimi bir tiyatro sahnesinin ışığında huzur buluyor, kimi ise bisikletinin üzerinde kenti selamlıyordu. Gördük ki mutluluk dışarıdan beklenen bir mucize değil; paylaşarak, "biz" olarak içimizde büyüttüğümüz bir çiçekmiş. Bu sayfalarda Eskişehir'in güler yüzlü insanlarının sesini duyacak, belki de mutluluğun aslında ne kadar yakınımızda olduğunu yeniden hatırlayacaksınız. Haydi, gelin; sokakların sesine kulak verelim ve mutluluğu hep birlikte yeniden tarif edelim.

Sanat hayatınızın büyük bölümü İstanbul gibi bir metropolde geçmesine rağmen, "mutluluk" dendiğinde neden aklınıza Eskişehir geliyor?

İstanbul, iş hayatı ve sektörün kalbi olması açısından vazgeçilmez bir şehir olsa da, oranın kaosu ve bitmek bilmeyen temposu insanın ruhunu yorabiliyor. Benim için mutluluğun asıl koordinatları Eskişehir'dir. Buraya adım attığım an, İstanbul'un o boğucu trafiğinden, zamanı tüketen karmaşasından sıyrılıp gerçek bir dinginliğe kavuşuyorum. Şişli'de geçirdiğim bir günle Eskişehir'de geçirdiğim bir saati kıyasladığımda, buradaki huzurun paha biçilemez olduğunu görüyorum. Kendi memleketimde, ailemle ve köklü dostlarımla bir arada olmak, mutluluğun benim için en saf halidir.

Nuri Alço

Sizin için Eskişehir'i "mutluluk limanı" yapan duyguyu nasıl tarif edersiniz?

Bu duygunun temelinde samimiyet ve güven var. Eskişehir'in o eşsiz mahalle kültürü, bir kahvehanede veya berber koltuğunda dostlarla edilen iki kelamın tadı hiçbir yerde yok. Burada paylaşılan her an, insana gerçek anlamda yaşadığını hissettiriyor. İnsanlarla hayatı, dertleri ve neşeyi samimiyetle bölüşebilmek ruha ilaç gibi geliyor. Bu samimiyet iklimi sağlığımızı da olumlu etkiliyor; daha ılımlı, daha pozitif bir insan olmamızı sağlıyor.

Aradan geçen 50 yıla rağmen geçmişin izleri mutluluğunuzu nasıl besliyor?

Eskişehir'e her gelişimde aslında kendi çocukluğuma ve gençliğime dönüyorum. Adalet İlkokulu'nun bahçesindeki bir anı, Devrim Ortaokulu'ndaki bir arkadaşlık veya Atatürk Lisesi'ndeki o heyecan dolu yıllar... Bu köklerle temas etmek, beni bambaşka bir mutluluk seviyesine taşıyor. Mutluluk, insanın başladığı yeri unutmaması ve o hatıraları bugüne taşıyabilmesidir. Bu köklü aidiyet duygusu, insanın içindeki yaşam enerjisini her zaman diri tutuyor.

Mutluluğun fiziksel ve ruhsal sağlık üzerindeki iyileştirici gücü hakkında ne düşünüyorsunuz?

Mutluluk, aslında sağlığın en temel reçetesidir. Bugün en zorlu hastalıklarla, mücadele eden bir hastanın dahi en büyük ilacı, sevdikleriyle kurduğu o sıcak ve güler yüzlü bağdır. Mutluluk ve huzur, insanın tüm acılarını bir anlığına da olsa unutturabilen, bedeni iyileştiren muazzam bir kuvvettir. Aile içindeki huzur, dostlar arasındaki samimiyet ve hayata gülen gözlerle bakabilmek, her şeyin başıdır. Kısacası mutluluk, hayata tutunmamızı sağlayan en büyük direnç kaynağımızdır.

Röportaj: Tuğba Batır & Akif Suna

İnci Şentuna

Mutluluk, bireysel bir kazanımdan ziyade evrensel bir paylaşımdır; çevremizdeki insanlar mutsuzken bizim huzurlu olmamız mümkün değildir. Gerçek mutluluk; çocukların güldüğü, kadınların güvenle yaşadığı ve hiçbir vatandaşın geçim kaygısı taşımadığı bir toplum yapısında saklıdır. Biz olmayı başarır, kimseyi ötekileştirmeden el ele verirsek, mutluluk bu birliğin doğal bir sonucu olarak tüm kente yayılacaktır.

Yusuf Çolak

Mutluluk; sabah güne tebessümle uyanabilmek, evin içindeki o eşsiz neşeyi hissetmek ve inandığınız bir dava uğruna yorulmadan koşturabilmektir. Her ne kadar ekonomik şartlar bugün toplumun yüzündeki gülümsemeyi biraz gölgelese de, bir şehri ve bireyi mutlu etmenin yolu aslında kültür ve sanattan geçer. Ben her gün bisiklete binerek, sergileri takip ederek ve tiyatroya giderek mutluluğu kendi içimde üretiyorum. Eskişehir bu konuda bizlere büyük avantajlar sunuyor; eğer takip ederseniz, mutluluğun aslında insanın kendi elinde ve kentin sunduğu sanatsal derinlikte olduğunu görebilirsiniz.

Yasemin Hanım

Mutluluk, günümüzde olduğundan çok daha fazla anlam yüklenmiş ve şişirilmiş bir kavram. Benim için mutluluk, dışsal uyaranlardan ziyade insanın kendi merkezinde kalabilmesi, iç dengesini koruması ve kendi olağan doğasıyla uyum içinde yaşamasıdır. Bu, öğrenilen ve zamanla tercih edilen bir ruh halidir. Bir anne olarak da bebeğime en büyük hediyemin, kendi mutluluğum ve dengemle ona örnek olmak olduğuna inanıyorum. Çünkü bizler neysek, çocuklarımız da o dengeyi miras alıyor. Kişi kendi olağan akışında kalabildiği sürece zaten mutludur.

Nevin Satıroğlu

Mutluluk; sağlığın, huzurun ve karşılıklı saygının harmanlandığı bir yaşam biçimidir. Bugün toplum olarak empati yeteneğimizi, nezaketimizi ve o eski kültürel derinliğimizi kaybetmeye başladığımızı üzülerek gözlemliyorum. Özellikle komşuluk ilişkilerindeki o sıcak selamlaşmaların yerini derin bir sessizliğin alması, sosyal dokumuzdaki zayıflamanın bir yansımasıdır. Yine de tüm bu değişimlere rağmen Eskişehir, Türkiye'nin en yaşanabilir ve en özel şehirlerinden biri olma özelliğini koruyor. Bu şehirde yaşamak benim için bir gurur vesilesi olsa da, gerçek toplumsal mutluluk ancak eğitime, saygıya ve o kadim kültürel değerlerimize yeniden sarıldığımızda mümkün olacaktır.

Kadir Ertürk

Mutluluk, hayata karşı duyulan derin bir sevgi ve yaşanılan her andan keyif alabilme becerisidir. Bugün sokaktaki insanların yüzünde o eski tebessümü bulmak zorlaşsa da, gerçek huzur insanın kendi elindedir. Başkalarından veya dış koşullardan bir değişim beklemek yerine, bireyin önce kendi iç dünyasını ve hayata bakışını düzeltmesi gerekir. İnsan kendine yetebilmeyi öğrendiğinde ve yaşamı sevgiyle kucakladığında, mutluluğun kapıları da aralanacaktır.

Nevin Koşar

Mutluluk, aldığımız her nefesin ve yaşadığımız her anın kıymetini bilmektir. Üç kez kanseri yenen ve yatalak kaldığı dönemleri geride bırakan biri olarak şunu söyleyebilirim: Gerçek huzur, sağlığın değerini anlamakta ve başkalarından bir şey beklemeden kendi mutluluğunu inşa edebilmekte saklıdır. Beklenti, insanı hayal kırıklığına uğratır; oysa kendi çiçeğini kendine almak, bir kitapta huzur bulmak veya bir dostla güler yüzlü bir muhabbet etmek mutluluğun ta kendisidir. Kısacası mutluluk dışarıda değil, insanın yaşamı sevme ve çalışma azmindedir.

Efkan Çetin

Günümüzde mutluluk, maalesef içimizde sürekli hasretini duyduğumuz, ulaşılması güç bir ideal haline geldi. Bilgiye kapalı olmak, ekonomik zorluklar ve medyanın beslediği negatif yayıncılık anlayışı, toplumu kolektif bir mutsuzluğa sürükleyerek bireysel huzurumuzu da gölgeliyor. Gerçek mutluluk, kaosun içinden sıyrılıp birbirimizle yapıcı bir istişare kurabildiğimiz ve medyanın artık insan ruhuna daha pozitif kapılar açtığı bir dünyada yeniden anlam kazanacaktır.

Suat Yücel

Eskiden insan ilişkilerinin sıcaklığı, samimi dostluklar ve komşuluk bağları mutluluğun en doğal kaynağıydı. Bugün ise toplum olarak bir dönüşümün içindeyiz; ancak modernleşirken o eski neşeyi ve bizi bir arada tutan samimiyeti maalesef kaybediyoruz. Mutluluk benim için, eğitim ve karakter gelişimiyle desteklenmiş, o eski sıcak insan ilişkilerinin yeniden can bulduğu bir huzur ortamıdır.

Tuğba Şahin

Mutluluk, dertten ve tasadan uzak, ruhun huzura kavuştuğu o eşsiz andır. Hayatın geçiciliğini ve ölümlü bir dünyada olduğumuzu kabul ettiğimizde, mutlu olmanın aslında bir tercih ve yaşamı uzatan bir şifa olduğunu anlıyoruz. Benim için mutluluk, güvenle sokağa çıkabildiğim, geceleri korkmadan yürüyebildiğim ve sakinliğiyle huzur veren bir şehirde nefes almaktır. Bu güven duygusu, bireyin hayat kalitesini artıran en temel mutluluk kaynağıdır.

Halit Bey

Mutluluk, her insanın hayatında mutlaka tecrübe etmesi gereken bir rüya, bir düştür. Biz Hatay'dan Eskişehir'e gelmiş bir aile olarak, bu şehre ve insanına minnettarız. Benim için mutluluğun somut karşılığı, zor zamanlarımızda Eskişehir halkından gördüğümüz o büyük iyilik ve sığınılacak sıcak bir liman bulmaktır.

ESSE
SERAMİK MAKİNALARI

Temelden modern tesislere uzanan
"başarı dolu bir yolculuk"

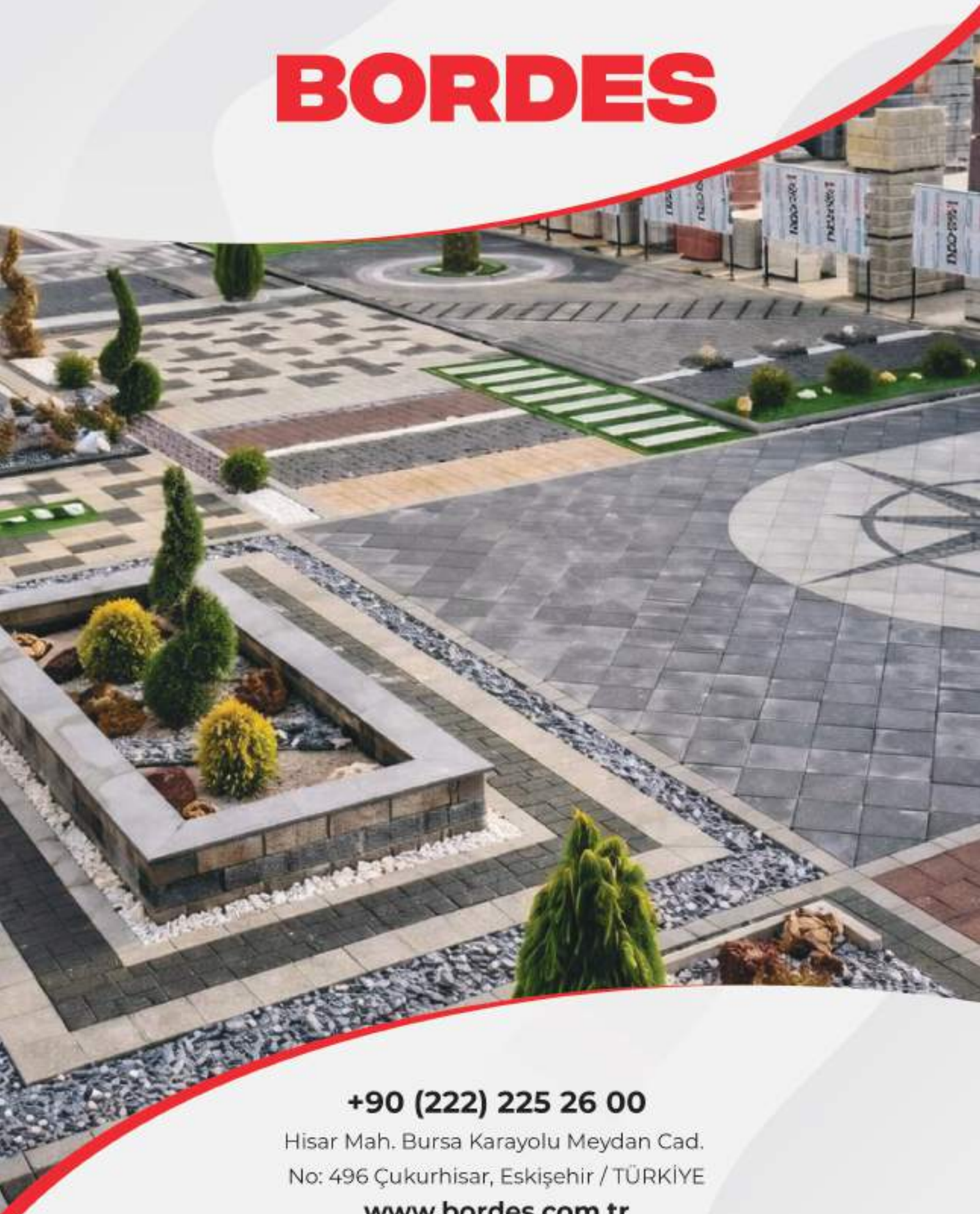

- Güçlü üretim kapasitesi
- Sağlam mühendislik çözümleri
- Güvenilir iş ortakları

www.esseseramik.com
75. Yıl Mah. O.S.B. 11288 Sk. No:3
Odunpazarı / Eskişehir

Bize güvenen tüm iş ortaklarımıza, paydaşlarımıza ve ekip arkadaşlarımıza teşekkür ederiz.

BORDES

+90 (222) 225 26 00

Hisar Mah. Bursa Karayolu Meydan Cad.
No: 496 Çukurhisar, Eskişehir / TÜRKİYE

www.bordes.com.tr